Nr. 22 (7) Katowice, dnia 3 lipca 1934 Rok. XI.

GAZETA URZĘDOWA

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO
DZIAŁ ADMINISTRACJI SZKOLNEJ

Redakcja: Katowice — Urząd Wojewódzki Śląski, ul. Jagiellońska I p. pokój 326. — Tel. 106.
Administracja: II p. pokój 538. — Tel. 178. — Konto P. K. O. Nr. 304.121.

Poz. **Treść:**

Poz. 70.

(Przedruk z Dz. Ust. Rzp. P. Nr. 35 z dnia 25 kwietnia 1934 r. poz. 320).

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 marca 1934 r.

o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłem miejscem służbowem oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe.

Na podstawie art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663), art. 9, 28, 37 i 39 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 664), art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 665) oraz art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 666) zarządza się co następuje:

Rozdział 1.
Postanowienia ogólne.

§ 1. (1) Rozporządzenie niniejsze reguluje należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia w kraju, na obszarze W. M. Gdańska i poza granicami Państwa funkcjonarjuszów państwowych, objętych postanowieniami § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonarjuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 781), żołnierzy zawodowych, podoficerów i szeregowców, pełniących obowiązkową służbę czynną, jak również nadterminowych, podchorążych, oficerów rezerwy powołanych do służby czynnej celem przemianowania na zawodowych, sędziów, prokuratorów, aplikantów i asesorów sądowych oraz oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej.

(2) Osobne rozporządzenie normuje należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia żołnierzy powołanych do służby czynnej w czasie wojny, mobilizacji lub zarządzeniem Rady Ministrów, o ile bezpieczeństwo Państwa tego wymaga.

§ 2. (1) Osobom wymienionym w § 1 ust. (1) przysługują:

I. W razie podróży służbowej (komisji) do miejscowości położonej poza zwykłem ich miejscem służbowem:

1) diety oraz

2) zwrot kosztów przejazdu.

II. W razie delegacji (odkomenderowania) do miejscowości położonej poza zwykłem ich miejscem służbowem:

1) diety za czas przejazdu i za czas pozostawania w delegacji (odkomenderowaniu) oraz

2) zwrot kosztów przejazdu.

III. W razie przeniesienia na inne miejsce służbowe:

a) w kraju i na obszarze W. M. Gdańska:

1) diety dla przeniesionego za czas przejazdu do nowego miejsca służbowego i za pierwszą dobę pobytu w temże miejscu oraz dla jego małżonka i dzieci za taki sam czas, a to dla małżonka w wysokości 75%, dla każdego dziecka w wysokości 50% diet, przysługujących przeniesionemu;

2) zwrot kosztów przejazdu dla przeniesionego oraz jego małżonka i dzieci; ponadto zwrot kosztów przejazdu dla jednej osoby z jego służby;

3) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego;

b) poza granicami państwa:

1) diety dla przeniesionego za czas przejazdu do nowego miejsca służbowego i za czas do chwili objęcia urzędowania, nieprzekraczający 8 dni, liczonych od dnia następującego po przybyciu na nowe miejsce służbowe, oraz diety za czas przejazdu dla jego małżonka i dzieci, a to dla małżonka w wysokości 75%, dla każdego dziecka w wysokości 50% diet, przysługujących przeniesionemu;

2) zwrot kosztów przejazdu dla przeniesionego, jego małżonka i dzieci;

3) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.

(2) Zwykłem miejscem służbowem i miejscowością w rozumieniu rozporządzenia niniejszego jest w odniesieniu do żołnierzy i funkcjonarjuszów państwowych, pełniących służbę w administracji wojskowej — obszar danego garnizonu, w odniesieniu do szeregowych Policji Państwowej, pełniących służbę na posterunkach wiejskich — rejon danego posterunku.

(3) Podoficerom i szeregowcom, pełniącym obowiązkową służbę czynną, nadterminowym oraz podchorążym diety nie przysługują, o ile w czasie podróży lub delegacji (odkomenderowania) mogą korzystać z wyżywienia w naturze.

§ 3. Przez pojęcie „małżonek i dzieci" względnie „rodzina", użyte w rozporządzeniu niniejszem, rozumie się pozostających na utrzymaniu osób, wymienionych w § 1 ust. (1):

1) żonę — z wyjątkiem sądownie separowanej, jeżeli na mężu nie ciąży obowiązek alimentacji;

2) męża zupełnie niezdolnego do zarobkowania;

3) dzieci ślubne, uprawnione i pasierbów do ukończenia 18 lat, jeżeli zaś uczęszczają

do szkół publicznych lub wskutek ułomności fizycznych, umysłowych albo nieuleczalnej choroby nie mogą na swoje utrzymanie zarabiać — do ukończenia 24 lat, z wyjątkiem tych, które weszły w w związki małżeńskie.

Rozdział 2.

Należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia w kraju.

§ 4. (1) Diety wynoszą dziennie dla:

1) urzędników, praktykantów i niższych funkcjonarjuszów państwowych:

a) Prezesa Rady Ministrów . . . 80,— zł

b) Ministra, Prezesa Najwyższej Izby Kontroli . . . . 60,— zł

c) Podsekretarza Stanu, Prezesa Prokuratorji Generalnej R. P., Wojewody, Komisarza Rządu na m. st. st. Warszawę, Ambasadora . . 40,— zł

d) Dyrektora Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Dyrektora Biura Sejmu, Dyrektora Biura Senatu, Dyrektora Departamentu, Gabinetu, Biura we władzach naczelnych, Dyrektora Głównego Urzędu Statystycznego, Głównego Inspektora w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i w Ministerstwie Poczt i Telegrafów, Głównego Inspektora Weterynarji w Ministerstwie Rolnictwa i Reform Rolnych, Głównego Inspektora Komunikacji w Ministerstwie Komunikacji, Głównego Inspektora Pracy w Ministerstwie Opieki Społecznej, Dyrektora Protokółu Dyplomatycznego, Posła nadzwyczajnego i Ministra pełnomocnego I, II i III klasy, Ministra pełnomocnego, Komisarza Generalnego R. P. w Gdańsku, Delegata Rządu Ministra Rezydenta, Dyrektora Mennicy Państwowej, Dyrektora Państwowego Monopolu Spirytusowego, Dyrektora Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń, Dyrektora Polskiego Monopolu Solnego, Dyrektora Polskiego Monopolu Tytoniowego, Prezesa Oddziału Prokuratorji Generalnej R. P., Wiceprezesa Prokuratorji Generalnej R. P., Dyrektora Loterji Państwowej, Prezesa Pocztowej Kasy Oszczędności, Dyrektora Ceł, Dyrektora Izby Skarbowej, Naczelnika wydziału skarbowego, oświecenia publicznego oraz przemysłu i handlu w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim, Naczelnego Inspektora Ceł w Gdańsku, Kuratora Liceum Krzemienieckiego, Kuratora Okręgu Szkolnego, Wiceprezesa Głównej Komisji Ziemskiej, Dyrektora Głównego Urzędu Miar, Dyrektora Instytutu Badania Konjunktur Gospodarczych i Cen, Dyrektora Państwowego Instytutu Geologicznego, Prezesa Urzędu Patentowego R. P., Dyrektora Państwowego Zakładu Higjeny . . 30,— zł

e) Wicedyrektora Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Wicedyrektora Biura Sejmu, Kustosza Bibljoteki i Archiwum Sejmu, Inspektora i Naczelnika Wydziału we władzach naczelnych, Urzędnika do zleceń w Prezydjum Rady Ministrów, Naczelnika Sekretarjatu Prawniczego w Najwyższym Trybunale Administracyjnym, Naczelnika Biura w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i w Ministerstwie Komunikacji, Wicedyrektora Głównego Urzędu Statystycznego, Prezesa Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, Wicekomisarza Rządu na m. st. Warszawę, Wicewojewody, Wicedyrektora Departamentu Politycznego i Wicedyrektora Gabinetu Ministra w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, Przedstawiciela Państwa Polskiego przy Komisji Mieszanej i Trybunale Rozjemczym do spraw Górnego Śląska, Radcy Ambasady, Konsula Generalnego, Delegata Prokuratorji Generalnej R. P., Kierownika wydziału w centrali Prokuratorji Generalnej R. P., Wiceprezesa Pocztowej Kasy Oszczędności, Dyrektora Urzędu Długów Państwa, Komisarza do spraw likwidacji niemieckiej, Przewodniczącego Rady Spółdzielczej, Kierownika Centralnej Księgowości, Redaktora Dziennika Ustaw R. P., Głównego konserwatora, Dyrektora Archiwów państwowych, Dyrektora Bibljoteki Narodowej, Ministerjalnego Wizytatora Szkół, Ministerjalnego Wizytatora Szkół, pełniącego obowiązki kierownika referatu we władzy naczelnej, Dyrektora Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego, Dyrektora Urzedu Morskiego, Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego, Dyrektora Państwowej Szkoły Morskiej, Dyrektora Państwowego Instytutu Meteorologicznego, Prezesa i Wiceprezesa Kolegjum Górniczego, Wiceprezesa Urzędu Patentowego, Kierownika Sekcji w Instytucie Badania Konjunktur Gospodarczych i Cen, Kierownika

Instytutu Hydrograficznego, Dyrektora Biura projektu meljoracji Polesia, Dyrektora Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń, Dyrektora Państwowego Zakładu Badania Żywności i Przedmiotów Użytku, Dyrektora Państwowego Zakładu Zdrojowego, Dyrektora (Kierownika) Szpitala w Kobierzynie, Krakowie, Kulparkowie, Lwowie, Tworkach i Wilnie, Dyrektora Wyższego Urzędu Ubezpieczeń, Okręgowego Inspektora Pracy, Kierownika działu Państwowego Zakładu Higjeny . . . . 20,— zł

f) Kierownika oddziału gospodarczego w Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Kierownika referatu i Radcy we władzach naczelnych, Naczelnego redaktora sprawozdań parlamentarnych w Biurze Sejmu, Dyrektora Drukarni Państwowej w Warszawie, Radcy Sekretarjatu Prawniczego w Najwyższym Trybunale Administracyjnym, Naczelnika urzędu spraw mniejszości, Naczelnika wydziału we władzach, urzędach i instytucjach bezpośrednio podległych władzy naczelnej, Inspektora w urzędzie wojewódzkim (Komisarjacie Rządu na m. st. Warszawę), będącego na etacie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Wiceprezesa wojewódzkiego sądu administracyjnego, Sędziego wojewódzkiego sądu administracyjnego, Dyrektora Policji (w województwie śląskiem), Komisarza Rządu w Gdyni, Starosty (grodzkiego, morskiego, powiatowego), Radcy Poselstwa, Konsula, Pierwszego sekretarza Ambasady, Radcy handlowego, Radcy emigracyjnego, Radcy finansowego, Radcy Komisarjatu Generalnego R. P. w Gdańsku, Kierownika Archiwum, Instytutu, Muzeum, Zakładu, laboratorjum i działu w instytucjach bezpośrednio podległych Ministerstwu Spraw Wojskowych, Starszego Ordynatora szpitala, Naczelnego Sekretarza Prokuratorji Generalnej R. P., Kierownika Oddziału w wydziale skarbowym i wydziale oświecenia publicznego w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim, Naczelnego lekarza więzień, Kierownika Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego, Dyrektora Zakładu wychowawczego lub poprawczego, Kierownika Psychjatrycznego Szpitala Więziennego, Kierownika sekretarjatu Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Naczelnika Biura Personalnego w Kuratorjum Okręgu Szkolnego, Administratora Szkoły Akademickiej (zakładu), Kierownika Archiwum, Bibljoteki, Muzeum, Państwowych Zbiorów Sztuki, Kierownika Sekretarjatu Szkoły Akademickiej, Zarządcy Dóbr Liceum Krzemienieckiego, Wizytatora Szkół, Inspektora szkolnego, Prezesa Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Katowicach, Kierownika wydziału i Kierownika działu w Państwowym Instytucie Naukowym Gospodarstwa Wiejskiego, Metrologa, Naczelnika Morskiego Urzędu Rybackiego, Naczelnika Okręgu Administracji Miar, Naczelnika Urzędu Marynarki Handlowej, Naczelnika Urzędu Probierczego, Kierownika oddziału w Państwowym Instytucie Meteorologicznym, Komisarza Demobilizacyjnego, Komisarza Pracy (na Górnym Śląsku), Radcy Trybunału do spraw Ubezpieczeń Społecznych . . . 15,— zł.

g) Inspektora, Kierownika oddziału i Radcy we władzach, urzędach i instytucjach bezpośrednio podległych władzy naczelnej, Wicedyrektora Policji (w Województwie Śląskiem), Wicekomisarza Rządu w Gdyni, Wicestarosty (grodzkiego, morskiego, powiatowego), Drugiego sekretarza Ambasady, Pierwszego sekretarza Poselstwa, Ordynatora Szpitala, Naczelnika Urzędu Skarbowego, Naczelnika Urzędu Celnego, Naczelnika Urzędu Opłat Stemplowych, Naczelnika Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopolów Państwowych, Członka Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego, Inspektora w Liceum Krzemienieckiem, Konserwatora, Kustosza Archiwum, Kustosza Muzeum, Kwestora, Instruktora oświaty pozaszkolnej, Kierownika weterynaryjnej pracowni rozpoznawczej, Administratora i kierownika poddziału (zakładu) w Państwowym Instytucie Naukowym Gospodarstwa Wiejskiego, Kierownika Państwowego Zakładu Chowu Koni, Komisarza ochrony lasów, Komisarza Ziemskiego, Powiatowego lekarza weterynaryjnego, Kapitana statku szkolnego, Profesora Państwowej Szkoły Morskiej, Kapitana Portu, Naczelnika Okręgowego Urzędu Górniczego, Kierownika referatu w Biurze projektu meljoracji Polesia, Kierownika kamieniołomów, Kierownika klinkierni, Kierownika państwowego zarządu wodnego, Kierownika powiatowego zarządu drogowego, Le-

karza zdrojowego, Radcy emigracyjnego przy Komisarjacie Generalnym R. P. w Gdańsku, Technicznego Inspektora zdrojowego, Kierownika Państwowej Szkoły Położnych, Kierownika szpitala, Obwodowego Inspektora Pracy, Kierownika filji Państwowego Zakładu Higjeny, Lekarza powiatowego . . . . . 12,— zł.

h) Referendarza, Kierownika Rachuby, Zarządcy (gmachu reprezentacyjnego), Archiwisty, Bibljotekarza, Redaktora sprawozdań parlamentarnych, Referendarza Sekretarjatu Prawniczego w Najwyższym Trybunale Administracyjnym, Kierownika Drukarni Państwowej, Drugiego sekretarza Poselstwa, Wicekonsula, Attaché Ambasady, Attaché Poselstwa, Attaché Konsularnego, Referendarza Komisarjatu Generalnego R. P. w Gdańsku, Konstruktora, Kustosza, Kierownika stacji Hughesa, Zarządcy składnicy, Kontrolera skarbowego, Kierownika sekretarjatu (sądowego, prokuratorskiego), Zarządcy fabryki, Zarządcy kolejki, Zarządcy składu drzewa, Zarządcy tartaku, Nadleśniczego, Taksatora leśnego, Asystenta Archiwum, Asystenta Bibljoteki, Asystenta Muzeum, Podinspektora szkolnego (zastępcy inspektora szkolnego), Asystenta weterynaryjnej pracowni rozpoznawczej, Mierniczego, Adjunkta i Asystenta w Państwowym Instytucie Naukowym Gospodarstwa Wiejskiego, Podkomisarza ziemskiego, Oficera statku szkolnego, Inspektora we władzach pośrednio podległych władzy naczelnej w dziale Ministerstwa Przemysłu i Handlu, Oficera portu, Adjunkta i Inspektora stacyj w Państwowym Instytucie Meteorologicznym, Adjunkta Zakładu Służby Zdrowia, Podinspektora Pracy . 10,— zł.

i) urzędników nie wymienionych pod lit. a) — h) . . . . 9,— zł.

j) praktykantów . . . . . . 7,— zł.

k) niższych funkcjonarjuszów państwowych . . . . 6,— zł.

2) żołnierzy:

a) oficerów w stopniu:
Marszałka . . . . 80,— zł.
Generała broni, admirała . . . 60,— zł.
Generała dywizji, wiceadmirała . 40,— zł.
Generała brygady, kontradmirała . 30,— zł.
Pułkownika, komandora . . . 20,— zł.
Podpułkownika, komandora - porucznika . . . . 18,— zł.
Majora, komandora-podporucznika 15,— zł.
Kapitana . . . . 12,— zł.
Porucznika, podporucznika . . . 10,— zł.

b) podoficerów i szeregowych zawodowych w stopniu:
Chorążego (równorzędnego) . . 10,— zł.
Starszego sierżanta (równorzędnego), starszego bosmana, sierżanta (równorzędnego), bosmana, plutonowego (równorzędnego), bosmanmata . . . . 8,— zł.
Kaprala (równorzędnego), mata, starszego marynarza zawodowego . 6,— zł.

c) podoficerów i szeregowców pełniących obowiązkową służbę czynną, nadterminowych oraz podchorążych:
Podchorążych oraz podoficerów . 2,50 zł.
St. szeregowców i szeregowców . 2,— zł.

3) profesorów i pomocniczych sił naukowych w państwowych szkołach akademickich, nauczycieli szkół państwowych i publicznych, pozostających na etacie Państwa:

a) Rektora państwowej szkoły akademickiej . . . . 30,— zł.

b) Profesora zwyczajnego . . . . 25,— zł.

c) Profesora nadzwyczajnego . . . 20,— zł.

d) Asystenta starszego z tytułem docenta, Adjunkta z tytułem docenta 15,— zł.

e) Pomocniczych sił naukowych, nie wymienionych pod lit. d) . . . 12,— zł.

f) Dyrektora (rektora) i Kierownika szkoły średniej ogólnokształcącej, seminarjum nauczycielskiego i innego zakładu kształcenia nauczycieli, szkoły zawodowej, rolniczej i innego zakładu o typie średnim lub wyższym (z wyjątkiem szkół akademickich) . . . . 15,— zł.

g) Nauczycieli szkół wymienionych pod lit. f) . . . . 12,— zł.

h) Kierownika publicznej szkoły powszechnej, specjalnej (szkoły ćwiczeń) III, II i I stopnia i nauczyciela kierującego w publicznej szkole powszechnej I stopnia . . 12,— zł.

i) Nauczycieli szkół wymienionych pod lit. h) . . . . 10,— zł.

j) Kierowniczki przedszkola . . . 10,— zł.

k) Wychowawczyni przedszkola . . 8,— zł.

l) Nauczyciela, pełniącego obowiązki instruktora ministerjalnego, nauczyciela szkoły średniej, powołanego do pracy instruktorskiej . . . 15,— zł.

ł) Nauczyciela szkoły powszechnej, powołanego do pracy instruktorskiej 12,— zł.

4) funkcjonarjuszów Straży Więziennej:
Głównego Inspektora . . . . 30,— zł.
Inspektora, Nadkomisarza . . . 15,— zł.
Komisarza . . . . 12,— zł.
Podkomisarza . . . . 10,— zł.
Aspiranta . . . . 8,— zł.
Przodownika . . . . 8,— zł.
Starszego strażnika więziennego, strażnika więziennego . . . . 6,— zł.

5) a) Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego i Pierwszego Prezesa Najwyższego Trybunału Administracyjnego . . . . 60,— zł.
b) Pierwszego Prokuratora Sądu Najwyższego . . . . 40,— zł.
c) Sędziego Najwyższego Trybunału Administracyjnego, sędziego i prokuratora Sądu Najwyższego i sądu apelacyjnego, wiceprokuratora sądu apelacyjnego . . . . . . 25,— zł.
d) Sędziego i prokuratora sądu okręgowego, wiceprokuratora sądu okręgowego . . . . 20,— zł.
e) Sędziego grodzkiego, podprokuratora sądu okręgowego, przewodniczącego i zastępcy przewodniczącego sądu pracy . . . . . . 15,— zł.
f) Asesora sądowego . . . . . . 10,— zł.
g) Aplikanta sądowego . . . . . . 7,— zł.

6) oficerów i szeregowych Policji Państwowej:
Generalnego Inspektora . . . 30,— zł.
Nadinspektora, inspektora . . . 20,— zł.
Podinspektora . . . . 18,— zł.
Nadkomisarza . . . . 15,— zł.
Komisarza . . . . 12,— zł.
Podkomisarza, aspiranta . . . 10,— zł.
Starszego przodownika, przodownika, starszego posterunkowego . 8,50 zł.
Posterunkowego . . . . 6,— zł.

7) oficerów i szeregowych Straży Granicznej:
Komendanta . . . . 30,— zł.
Nadinspektora . . . . 20,— zł.
Inspektora . . . . 18,— zł.
Nadkomisarza . . . . 15,— zł.
Komisarza . . . . 12,— zł.
Podkomisarza, aspiranta . . . . 10,— zł.
Starszego przodownika, przodownika, starszego strażnika granicznego . . . . 8,— zł.
Strażnika granicznego . . . . 6,— zł.

(2) Osobom, pełniącym obowiązki przywiązane do wymienionych w p. 1, 3 i 5 stanowisk przysługują diety, ustalone dla danego stanowiska, od dnia objęcia obowiązków służbowych.

(3) Żołnierzom żandarmerji, pełniącym służbę bezpieczeństwa poza swym garnizonem w rejonach ćwiczeń, manewrów, koncentracyj lub zawodów, mających na celu wyszkolenie wojska — przysługuje 50% diet.

(4) W razie awansu należą się wyższe diety od dnia, od którego przysługuje prawo do wyższego uposażenia.

§ 5. (1) W przypadku delegacji (odkomenderowania) wypłaca się diety w wysokości ustalonej w § 4, t. j. całe diety za pierwsze dwa tygodnie, licząc od dnia, następującego po dniu przybycia do miejsca delegacji (odkomenderowania), przez następnych 6 tygodni diety zmniejszone o 30%, po upływie zaś tego czasu diety zmniejszone o 40%.

(2) Delegacja (odkomenderowanie) może trwać zasadniczo tylko pół roku. Przedłużenie delegacji (odkomenderowania) ponad ten okres czasu może nastąpić jedynie w przypadkach wyjątkowych na mocy decyzji szefa władzy naczelnej, wydanej w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Przepis ten nie dotyczy przypadków odkomenderowania do szkół wojskowych lub cywilnych.

(3) O ile delegowany (odkomenderowany) otrzymuje bezpłatnie mieszkanie w lokalu rządowym, zmniejsza się diety, określone w ust. (1) o 10%. Postanowienie to nie dotyczy żołnierzy i innych osób pracujących w wojsku na stanowisku etatowem.

(4) Żołnierzom zawodowym i oficerom rezerwy, powołanym do służby czynnej celem przemianowania na zawodowych oraz innym osobom, pracującym w wojsku na stanowisku etatowem, korzystającym w czasie podróży służbowej lub delegacji (odkomenderowania) z kwatery przejściowej lub nagłej, zmniejsza się diety o kwotę, odpowiadającą należności za kwatery, ustalonej rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 113, poz. 957), którą to kwotę przekazuje się władzy, dostarczającej kwatery.

§ 6. (1) Jednostką obliczania diet jest dwudziestoczterogodzinny okres czasu, liczony od chwili wyjazdu ze zwykłego miejsca służbowego do chwili powrotu do tegoż miejsca, przyczem:

a) jeżeli pobyt poza zwykłem miejscem służbowem trwa dłużej niż 24 godziny, należy się za końcowy okres czasu, o ile on wynosi więcej niż 12 godzin, cała dieta, o ile zaś wynosi więcej niż 6 godzin — połowa diety;

b) jeżeli pobyt poza zwykłem miejscem służbowem trwa krócej niż 24 godziny, należy się cała dieta, o ile pobyt ten trwa dłużej niż 12 godzin, zaś połowa diety, o ile pobyt ten trwa krócej niż 12 godzin, a dłużej niż 6 godzin.

(2) Przy przejeździe środkiem lokomocji, mającym oficjalny rozkład jazdy (np. kolej, statek), początek przejazdu należy liczyć od chwili odejścia, ustalonego w tymże rozkładzie jazdy. Przy przejeździe innym środkiem lokomocji, niemającym takiego rozkładu jazdy (np. konie, samochód), początek przejazdu należy liczyć od chwili ruszenia z miejsca. Powyższą zasadę należy sto-

sować analogicznie także do oznaczenia czasu zakończenia przejazdu z tym wyjątkiem, że opóźnienie środka lokomocji, mającego oficjalny rozkład jazdy, może być brane w rachubę tylko w przypadku, gdy wynosi więcej niż jedną godzinę i zostanie udowodnione.

(3) Gdy przejazd odbywa się różnemi środkami lokomocji, należy do czasu trwania przejazdu wliczać również uzasadnione przerwy między przejazdami poszczególnemi środkami lokomocji.

§ 7. Diety należą się również za niedziele i święta, przypadające w czasie trwania podróży służbowej, delegacji (odkomenderowania) lub przeniesienia.

§ 8. Diety należą się również w przypadku zachorowania w czasie podróży służbowej lub delegacji (odkomenderowania) przez cały czas spowodowanego chorobą pobytu w odnośnej miejscowości, o ile choroba zostanie stwierdzona świadectwem lekarskiem, a odbywający podróż służbową lub pozostający w delegacji (odkomenderowaniu nie jest umieszczony na koszt Skarbu Państwa w szpitalu.

§ 9. (1) Pozostającemu w delegacji (odkomenderowaniu) nie przysługuje prawo do diet za czas urlopu.

(2) O ile jednak korzystający w czasie delegacji (odkomenderowania) z urlopu wypoczynkowego lub zdrowotnego wyjeżdża na czas tego urlopu do miejscowości zwykłego miejsca służbowego, należy mu przyznać zwrot kosztów jazdy tam i zpowrotem według zasad, obowiązujących przy przejazdach służbowych.

§ 10. (1) Wykonawczy personel pomiarowy urzędów wojewódzkich otrzymuje wynagrodzenie akordowe za wykonanie na gruncie prac pomiarowych przy scalaniu i parcelacji gruntów.

(2) Za czas spędzony w podróży oraz za czynności niemające bezpośredniej styczności z pracami, za które przysługuje wynagrodzenie akordowe, wypłaca się należności na ogólnych zasadach, przewidzianych w rozporządzeniu niniejszem.

(3) Wynagrodzenie akordowe oblicza się w stosunku do ogólnej powierzchni objektu, w którym prace pomiarowe zostały całkowicie ukończone i uznane za wykonane prawidłowo.

(4) Wynagrodzenie akordowe za wykonanie hektara prac pomiarowych, zaliczonych do zwykłych, wynosi:

1) przy scalaniu gruntów, z pomiarem starego stanu posiadania — po 6 zł za hektar,

2) przy scalaniu gruntów bez pomiaru starego stanu posiadania — po 4 zł za hektr,

3) przy parcelacji gruntów — po 2,50 złotego za hektar.

(5) Za prace pomiarowe zaliczone do trudnych, wynagrodzenie akordowe zwiększa się w granicach do 25%, za prace zaś zaliczone do łatwych, zmniejsza się w granicach do 25%.

(6) Za prace pomiarowe, przy których niezbędne jest sporządzenie operatów dla katastru gruntowego, wynagrodzenie akordowe zwiększa się w granicach do 100%.

(7) Za prace pomiarowe, związane z scaleniem i parcelacją objektów, których ogólny obszar nie przekracza 50 ha, oraz za prace pomiarowe, związane z drobnemi regulacjami rolnemi (podział wspólnot, zamiana gruntów) i znoszeniem służebności, wykonawczy personel pomiarowy urzędów wojewódzkich nie otrzymuje wynagrodzenia akordowego, a jedynie diety dzienne na zasadach, ustalonych w przepisach § 4, 6—9.

(8) Wynagrodzenie akordowe może być przyznane i wypłacone wykonawczemu personelowi mierniczemu za każde stadjum pracy całkowicie ukończone i uznane za wykonane prawidłowo.

(9) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustali zasady:

1) zaliczania poszczególnych prac pomiarowych do zwykłych, trudnych i łatwych,

2) rozmiaru zwiększenia lub zmniejszenia wynagrodzenia akordowego w przypadkach przewidzianych w ust. (4) i (5),

3) podziału wynagrodzenia akordowego poszczególnych pracowników technicznych grupy mierniczej, zatrudnionych przy pracach pomiarowych,

4) trybu wypłacania wynagrodzenia akordowego oraz podziału każdego rodzaju prac pomiarowych na stadja wykonania, ze wskazaniem stosunku każdego stadjum do całości,

5) obliczania stosunku procentowego prac pomiarowych, wykonanych przed dniem 1 październik_nika 1933 r. do całości pracy.

§ 11. (1) Funkcjonarjusze państwowi, stanowiący załogę statku szkolnego Państwowej Szkoły Morskiej, otrzymują w czasie zaokrętowania następujące należności:

A. Urzędnicy:

	w czasie rezerwy	w czasie żeglugi wewnętrznej
	złotych miesięcznie	
Kapitan statku	100	215
I Oficer	60	125
II Oficer	50	115
III Oficer	40	90
IV Oficer	40	90
Lekarz	—	115
Radjotelegrafista	40	90
Dyr. P. S. M. lub Delegat Ministra	—	215
Profesor P. S. M.	—	125
Wychowawca	—	100
Oficer — mechanik	40	90

B. Funkcjonarjusze niżsi:

St. bosman	35	75
II bosman	25	60
III bosman	20	50
St. motorzysta	25	60
II motorzysta	20	50
Żaglomistrz	35	75
Marynarz	10	35
St. cieśla	35	75
Mł. cieśla	10	35
Sternik	10	35
Kucharz	20	50
Pom. kucharza	10	35
Piekarz	10	35
Steward	10	35
Bufetowy	15	40
Chłopiec okrętowy	5	15

(2) Za czas rezerwy uważa się okres postoju statku od dnia następującego po dniu wyokrętowania ostatniej grupy uczniów do dnia zaokrętowania pierwszej grupy uczniów.

(3) Za czas żeglugi wewnętrznej uważa się okres przebywania statku na wodach Bałtyku i cieśnin duńskich do południa przylądku Skagen, o ile statek w czasie tym nie zawijał do żadnego portu zagranicznego.

(4) Należności określone w ust. (1) wypłacane są zdołu. Jeżeli zaokrętowanie lub wyokrętowanie nastąpiło w ciągu miesiąca, to należność oblicza się w wysokości dziennej, licząc po 1/30 części należności za każdy dzień czasu zaokrętowania.

(5) W czasie zaokrętowania załodze statku szkolnego przysługuje prawo do wyżywienia na koszt Skarbu Państwa według norm, które ustali Minister Przemysłu i Handlu.

§ 12. Postanowienia § 4—9 nie mają zastosowania do osób pełniących czynności określone w § 10 i 11 z wyjątkiem § 10 ust. (2) i (7).

§ 13. Zwrot kosztów przejazdu obejmuje ceny biletów jazdy koleją lub statkiem oraz koszty przejazdu innemi środkami komunikacyjnemi, koszty przewozu bagażu podróżnego oraz ryczałt na pokrycie kosztów dojazdu do dworca i z dworca kolejowego, do przystani i z przystani, do stacji autobusowej, lotniczej i z tych stacyj.

§ 14. (1) Przy przejazdach koleją lub statkiem zwraca się faktycznie zapłaconą cenę biletów przyczem:

1) prawo przejazdu I klasą przysługuje wymienionym w § 4: urzędnikom na stanowiskach wyszczególnionych w p. 1 lit. a) — e), rektorom i profesorom państwowych szkół akademickich, funkcjonarjuszom Straży Więziennej w stopniu głównego inspektora i inspektora, oficerom w stopniu marszałka, generała (admirała) i oficerom sztabowym, sędziom i prokuratorom, wyszczególnionym w p. 5 lit. a) — d), oficerom Policji Państwowej i Straży Granicznej w stopniu od nadkomisarza wzwyż, ponadto starostom i kierownikom starostw, Komisarzowi i Wicekomisarzowi Rządu w Gdyni, Dyrektorowi Policji (w Województwie Śląskiem), osobom towarzyszącym służbowo przy przejazdach Szefów władz naczelnych, przedstawicieli państw obcych, misyj zagranicznych oraz oficerów armii obcych, jak również adjutantów i oficerom ordynansowym, podróżującym służbowo w I klasie razem ze swoimi przełożonymi, dowódcami pułków i wyższymi;

2) prawo przejazdu II klasą przysługuje osobom nieobjętym postanowieniami p. 1) i 3), oraz chorążym (równorzędnym);

3) prawo przejazdu III klasą przysługuje: niższym funkcjonarjuszom państwowym, podoficerom i szeregowcom, szeregowym Policji Państwowej i Straży Granicznej.

(2) Za przejazd sługi (§ 2 p. III-a) 2) zwraca się cenę biletu III klasy.

(3) Jeżeli na statku znajdują się dwie klasy, zwraca się cenę biletu I klasy również i tym, którzy w myśl postanowień paragrafu niniejszego mają w razie jazdy koleją prawo do biletu II klasy, cenę zaś biletu II klasy tym, którzy w razie jazdy koleją mają prawo do biletu III klasy.

(4) Z reguły zwraca się koszt przejazdu pociągami osobowemi. Zwrot kosztów przejazdu pociągiem pośpiesznem dozwolony jest tylko wtedy, jeżeli podróż służbowa ma charakter nagły, albo jeżeli przez użycie pociągu pośpiesznego zaoszczędzono diety. Potrzebę użycia pociągu pośpiesznego winna władza, zarządzająca podróż służbową, potwierdzić na rachunku kosztów podróży.

(5) Jeżeli zaszła potrzeba przejazdu pociągiem pośpiesznym, w którym niema III klasy, otrzymuje osoba, która posiada tylko prawo do zwrotu kosztów przejazdu klasą III, zwrot ceny biletu klasy II.

(6) Odbywającym podróże służbowe oraz delegowanym (odkomenderowanym) może być przyznany zwrot ceny t. zw. miejscówki po udowodnieniu poniesionych kosztów miejscówki.

(7) Osoby korzystające z ulg w przejazdach państwowemi lub zarządzanemi przez Państwo środkami komunikacyjnemi, otrzymują przy likwidacji kosztów podróży zwrot ceny ulgowej.

(8) Władza zarządzająca podróż służbową może przyznać osobom, mającym prawo przejazdu I klasą, zwrot faktycznie poniesionych i udowodnionych kosztów użycia jednego miejsca w wozie sypialnym, jeżeli podróż koleją trwa dłużej niż sześć godzin między 21 a 6 godziną, a zarazem podróż służbowa ma charakter nagły i zachodzi konieczność pełnienia następnego dnia czynności urzędowych. Nie dotyczy to Prezesa Rady Ministrów, Marszałka Polski, Ministrów i Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, którym w każ-

dym przypadku podróży służbowej służy prawo użycia całego przedziału sypialnego w wozie sypialnym. Zwrot kosztów przejazdu wozem sypialnym winien się odbywać na podstawie dołączenia do rachunku kosztów podróży oryginalnego kuponu, uprawniającego do zajęcia miejsca lub przedziału w wozie sypialnym.

§ 15. (1) Zwraca się udowodnione koszty przewozu koleją, statkiem lub innemi środkami komunikacyjnemi osobistego bagażu podrożnego o wadze:

1) do 50 kg przy podróżach służbowych (komisjach), trwających co najmniej 6 dni;

2) do 100 kg przy podróżach służbowych, trwających dłużej niż 30 dni, oraz przy delegacjach (odkomenderowaniach).

(2) O ile dla spełnienia czynności urzędowej konieczne jest zabranie ze sobą bagażu służbowego, jak aktów, narzędzi, instrumentów i t. p., zwraca się wszystkie koszty jego przewozu, przyczem w rachunku kosztów należy wyszczególnić zawartość bagażu służbowego, jego wagę oraz faktycznie poniesione wydatki.

§ 16. (1) Przy przejazdach kołowych zwraca się w miejscowościach, w których obowiązują zatwierdzone przez władze taryfy najmu koni, lub samochodu, ceny podane w taryfie. W miejscowościach nieposiadających takich taryf zwraca się cenę najmu koni lub samochodu na podstawie dołączonego przez rachunkozdawcę do rachunku własnoręcznego oświadczenia, podającego oprócz zapłaconej ceny także ilość kilometrów odbytej drogi kołowej z wymienieniem miejscowości początkowej i końcowej. W razie wątpliwości, czy zapłacona cena odpowiada miejscowym stosunkom, może władza zasięgnąć informacji odnośnego magistratu (urzędu gminnego) i zależnie od otrzymanej informacji odpowiednio zmniejszyć kwoty najmu koni względnie samochodu.

(2) Wydatek na najem koni i samochodu zwraca się tylko wtedy, jeżeli niema możności przejazdu tańszym środkiem lokomocji, jak kolejami wszelkiego rodzaju, omnibusami, autobusami, statkami i t. p. z wyjątkiem przypadków nagłych, gdy wskutek opóźnienia przyjazdu interes publiczny byłby narażony na szkodę, oraz w razie potrzeby odbycia czynności urzędowych w większej ilości miejscowości, jeżeli to spowoduje oszczędność na dietach.

(3) Przy wspólnych podróżach kołowych wolno zaliczać jedną podwodę lub samochód na 3 osoby. W razie równoczesnego przewozu większej ilości aktów, instrumentów, narzędzi, wolno zaliczać jedną podwodę lub samochód na 2 osoby, a w wyjątkowych przypadkach na jedną osobę.

(4) Koszty wspólnej podróży kołowej zalicza osoba, której przysługują wyższe diety.

(5) Jeżeli drogę odbyto pieszo lub własnemi środkami lokomocji, przyznaje się kwotę, odpowiadającą taryfie najmu koni, w miejscowościach zaś, nieposiadających takiej taryfy, po 30 groszy za każdy kilometr, o ile nie można było odbyć tej drogi tańszym środkiem lokomocji, jak kolejami wszelkiego rodzaju, statkami, omnibusami i t. p.

(6) Przepis ustępu poprzedzającego nie ma zastosowania do szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej przy patrolach i obławach.

(7) Dla osób, które w podróżach służbowych używają własnych samochodów, ustali właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Skarbu wysokość wynagrodzenia za używanie własnego samochodu.

(8) Koszty jazdy samolotem zwraca się do kwoty odpowiadającej kosztom jazdy koleją, w pełnej wysokości zaś tylko w przypadkach uzasadnionych ważnością i nagłością sprawy oraz jeśli użycie tego środka komunikacji spowoduje oszczędności na dietach.

§ 17. Za czynności komisyjne w miejscowościach, położonych bliżej niż 2 km od budynku, w którym mieści się urząd, nie należą się żadne koszty podróży służbowej z wyjątkiem ewentualnego zwrotu kosztów przewozu bagażu służbowego (§ 15).

§ 18. (1) Przy komisjach miejscowych w miastach, mających ponad 50.000 mieszkańców i w Gdyni, zwraca się koszt przejazdu dorożką względnie samochodem w kwocie faktycznie wydanej i odpowiadającej miejscowym cenom, o ile odległość miejsca komisyjnego od gmachu urzędu względnie od mieszkania wynosi więcej jak 2 km. Jeżeli w danym miejscu istnieje tańszy środek komunikacyjny np. tramwaj, autobus i t. p., zwraca się koszt przejazdu tym środkiem komunikacyjnym. W razie konieczności przewiezienia bagażu służbowego (§ 15) koszty przejazdu zwraca się bez względu na odległość.

(2) W garnizonach wojskowych do żołnierzy i funkcjonarjuszów państwowych w administracji wojskowej stosuje się postanowienia ust. (1) bez względu na ilość mieszkańców w tym garnizonie.

§ 19. (1) Osobom, wymienionym w § 1, z wyjątkiem podoficerów i szeregowców, pełniących obowiązkową służbę czynną, nadterminowych oraz podchorążych, przyznaje się na koszty dojazdu do dworca kolejowego, przystani, stacji autobusowej lub lotniczej, jak również przejazdu z jednego dworca (przystani, stacji) na drugi, za każdy dojazd względnie odjazd ryczałt w wysokości 1,50 zł.

(2) Ryczałt ten nie należy się w przypadkach, gdy dojazd odbywa się służbowym środkiem lokomocji.

(3) Gdy podróż służbowa odbywa się do kilku miejscowości, przyznaje się ryczałt za dojazdy w każdej miejscowości.

(4) O ile odległość od gmachu urzędu względnie od mieszkania do dworca kolejowego lub przystani, stacji autobusowej lub lotniczej, wynosi więcej niż dwa kilometry, dojazd można traktować według postanowień § 16.

§ 20. (1) W razie podróży służbowych w czasie delegacji (odkomenderowania) do miejscowości położonych poza miejscem delegacji (odkomenderowania) uzupełnia się diety, pobierane z tytułu delegacji (odkomenderowania) o ile wypłacane są stosownie do § 5 w wymiarze zmniejszonym do wysokości całej diety. Ponadto zwraca się koszty przejazdu według zasad ustalonych w rozporządzeniu niniejszem.

(2) W razie odbywania podróży służbowych w pierwszych dwóch tygodniach delegacji (odkomenderowania), za które w myśl § 5 należy się cała dieta, nie wlicza się do tego okresu czasu dni, przebytych w podróży służbowej.

(3) Postanowienia, zawarte w ustępach poprzedzających, nie mają zastosowania do podróży służbowych, które nie trwają dłużej niż sześć godzin.

§ 21. Delegowanym (odkomenderowanym), przeniesionym następnie do miejscowości, do której ich uprzednio delegowano (odkomenderowano), przysługuje oprócz należności z § 2 punkt III zwrot kosztów przejazdu do miejscowości, w której mieli stały przydział służbowy, i zpowrotem oraz diety w czasie tego przejazdu według zasad ustalonych dla podróży służbowych, o ile przejazd ten jest konieczny dla uregulowania spraw, wynikłych wskutek przeniesienia.

§ 22. (1) Do miejsca czynności komisyjnych należy zdążać bez żadnej przerwy i to bez względu na odległość.

(2) Rozpoczętej komisji nie wolno przerywać inaczej jak tylko z ważnych przyczyn, które muszą być szczegółowo uzasadnione.

(3) Wyjazdy z miejsca komisyjnego na noclegi dopuszczalne są tylko wówczas, jeżeli w danej miejscowości nie można znaleźć noclegu, a okoliczność tę stwierdzi właściwy dla danej miejscowości magistrat względnie zarząd gminy.

(4) Przy przejazdach kołowych odbywanych jednym ciągiem bez przerwy należy w zasadzie odbyć co najmniej 40 klm drogi w jednym dniu. Zresztą należy używać tylko takich środków komunikacyjnych, które nie powodując niepotrzebnej zwłoki w osiągnięciu celu podróży, połączone są z najmniejszemi kosztami dla Skarbu Państwa.

§ 23. (1) W razie przeniesienia z urzędu lub w drodze konkursu do innej miejscowości przyznaje się poza dietami i zwrotem kosztów przejazdu (§ 2 pkt. III, 1 i 2) na pokrycie wszystkich wydatków, połączonych z przesiedleniem, ryczałt w wysokości: samotnemu — 50% jednomiesięcznego, utrzymującemu rodzinę — 100% jednomiesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z zasiłkiem wyrównawczym.

(2) Odnośnie do żołnierzy zawodowych i oficerów rezerwy powołanych do czynnej służby celem przemianowania na zawodowych za podstawę obliczenia ryczałtu przyjmuje się uposażenie pobierane ostatnio na zasadzie art. 5 i 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 664).

(3) Ryczałt powyższy wypłaca się przeniesionemu po jego zgłoszeniu się na nowem miejscu służbowem i objęciu czynności służbowych.

(4) Ponadto zwraca się koszty przewozu urządzenia domowego kolejowemi pociągami towarowemi, względnie statkami towarowemi, udowodnione oryginalnemi listami przewozowemi. W razie użycia do przewozu pociągów towarowo-pośpiesznych lub przyśpieszonych względnie takichże statków albo innych środków lokomocji, zwraca się udowodniony koszt przewozu tylko do wysokości kosztów, jakieby wynikły przy użyciu normalnych towarowych pociągów względnie statków na taką samą odległość.

(5) Przy przeniesieniu na prośbę nie przysługuje należność określona w paragrafie niniejszym, może jednak być przyznana w drodze wyjątku, w całości lub w części według uznania właściwej władzy naczelnej.

(6) Postanowienia paragrafu niniejszego nie dotyczą przeniesień żołnierzy zawodowych, pełniących służbę w Korpusie Ochrony Pogranicza — w obrębie bataljonu granicznego. Za przeniesienia te przysługuje samotnemu 20% — a utrzymującemu rodzinę 40% jednomiesięcznego, ostatnio pobieranego uposażenia (ust. (2)) wraz z prawem ewentualnego przewozu urządzenia domowego pociągiem towarowym za opłatą według taryfy wojskowej. Koszty tego przewozu ponosi osoba przeniesiona.

(7) Postanowienia poprzedniego ustępu stosują się również do żołnierzy zawodowych oraz oficerów rezerwy, powołanych do służby czynnej celem przemianowania na zawodowych, przenoszonych z jednej miejscowości do innej w obrębie tego samego garnizonu.

§ 24. (1) Wszelkie rachunki diet i kosztów przejazdu z tytułu podróży służbowych, krótkotrwałych delegacyj (odkomenderowań) i przeniesień winny być przedstawiane w terminie 14 dni, liczonym od następnego dnia po odbyciu komisji, delegacji (odkomenderowania) względnie przeniesienia, rachunki zaś kosztów przewozu urządzenia domowego (§ 23 ust. (4) — w terminie 14 dni, liczonym od następnego dnia po dokonaniu przewozu urządzenia domowego.

(2) Rachunki delegacyj (odkomenderowań), trwających dłużej niż 30 dni, należy przedstawiać za każdy miesiąc kalendarzowy zdołu w ciągu

ośmiu pierwszych dni następnego miesiąca kalendarzowego. W takim samym terminie mogą być za zezwoleniem władzy naczelnej przedstawiane rachunki powtarzających się w ciągu miesiąca podróży służbowych, o ile w tych przypadkach nie zastosowano przewidzianych w § 26 ryczałtów.

(3) Każdy rachunek kosztów podróży służbowej musi być opatrzony klauzulą władzy zarządzającej podróż lub przełożonej władzy służbowej, stwierdzającą konieczność odbycia podróży, należyte użycie czasu i środków komunikacyjnych, tudzież wykonanie zlecenia służbowego. Postanowienie powyższe nie dotyczy wyższych dowódców wojskowych od dowódcy dywizji i dowódców brygady kawalerji wgórę.

§ 25. (1) Udającym się w podróż służbową przysługuje prawo do zaliczki, nieprzekraczającej przypuszczalnych kosztów podróży i należnych diet.

(2) Postanowienie powyższe stosuje się również do należności z tytułu delegacji (odkomenderowania) i przeniesienia oraz często powtarzających się komisyj miejscowych, jak również w odniesieniu do osób, pełniących czynności, określone w § 10 i 11, przyczem — odnośnie do wykonawczego personelu pomiarowego urzędów wojewódzkich — wysokość zaliczki nie może przekraczać jednomiesięcznego uposażenia, pobieranego przez danego funkcjonarjusza, a zaliczkę tę potrąca się z wynagrodzenia akordowego, przypadającego do wypłaty danemu funkcjonarjuszowi.

§ 26. W przypadkach, w których podróże służbowe trwają przez dłuższy okres czasu lub stale się powtarzają, właściwa władza naczelna może przyznać za zgodą Ministra Skarbu zamiast kosztów przejazdu i diet ryczałt, który może być płatny zgóry wraz z uposażeniem.

§ 27. Jeżeli cały urząd zostanie przeniesiony czasowo do innej miejscowości należy stosować § 2 punkt II.

§ 28. (1) Należności za delegacje (odkomenderowania) przysługują również żołnierzom zawodowym oraz oficerom rezerwy powołanym do służby czynnej celem przemianowania na zawodowych oddziałów zwartych, delegowanym (odkomenderowanym) poza stały garnizon, zaś należności za przeniesienie przysługują tymże żołnierzom oddziałów zwartych przy stałej zmianie dyslokacji.

(2) Podróży i marszów w oddziałach zwartych oraz podróży i marszów, za które żołnierze trzymują specjalne dodatki, nie uważa się za podróże służbowe w rozumieniu rozporządzenia niniejszego.

§ 29. Przyznaje się dodatek do diet, płatny równocześnie z dietami, w następującej wysokości:

1) oficerom Korpusu Kontrolerów i tymże oficerom, mianowanym generałami, a mianowicie:

generałom	— 25% diet
pułkownikom	— 35% „
podpułkownikom i majorom	— 45% „

2) funkcjonarjuszom władz górniczych, pełniącym na kopalniach czynności, związane z kontrolą stanu bezpieczeństwa kopalń i ich urządzeń — 35% diet.

Rozdział 3.

Należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia na obszarze W. M. Gdańska.

§ 30. (1) Postanowienia rozdziału 2 mają zastosowanie także do podróży służbowych, delegacyj (odkomenderowań) i przeniesień, odbywanych z kraju na obszar W. M. Gdańska i w obrębie tego obszaru, jak również do przeniesień, odbywanych z obszaru W. M. Gdańska do kraju, z tą różnicą, że należności, wyrażone w złotych, przelicza się na guldeny gdańskie w stosunku 1 złoty równa się 1 guldenowi gdańskiemu oraz że przez uposażenie, o którem mowa w § 23, rozumieć należy zarówno przy przeniesieniach z kraju na obszar W. M. Gdańska, jak i w obrębie tego obszaru oraz z obszaru W. M. Gdańska do kraju uposażenie krajowe, przeliczone na guldeny gdańskie w tym samym stosunku.

(2) Osoby, odbywające podróż służbową do Gdańska w charakterze kurjera dyplomatycznego, otrzymują diety, w wysokości 10 guldenów gdańskich, zaś żołnierze — według posiadanego stopnia.

(3) Postanowienia § 41 mają odpowiednie zastosowanie.

Rozdział 4.

Należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia poza granicami Państwa.

§ 31. (1) Należności, unormowane w rozdziale niniejszym, przysługują w czasie podróży zagranicę od chwili przejazdu do chwili powrotu przez polski punkt graniczny. Za czas podróży i pobytu na obszarze Państwa Polskiego przysługują diety i zwrot kosztów podróży według norm, ustalonych dla podróży służbowych w kraju, z wyjątkiem zwrotu kosztów przejazdu koleją oraz przewozu koleją bagażu podróżnego, a przy podróżach kurjerów dyplomatycznych oraz przesiedleniach, także kosztów dorożek i tragarzy, do którego to zwrotu mają zastosowanie § 39, 40, 43 ust. (2) i § 46.

(2) Przy podróżach zagranicznych przysługują przez cały czas podróży i pobytu poza granicami Państwa Polskiego diety, przewidziane

dla krańcowego punktu tej podróży. W razie jednak zatrzymania się w drodze dłużej niż 24 godziny przysługują za ten czas diety według norm, ustalonych dla państwa, w którem się zatrzymano.

(3) W przypadku podróży z zagranicy do kraju należą się za czas podróży do granicy Państwa Polskiego diety według norm przewidzianych dla państwa, z którego odbywa się podróż, z zastosowaniem przepisu zawartego w drugiem zdaniu ustępu poprzedniego.

§ 32. Wysokość diet ustala Minister Skarbu na wniosek Ministra Spraw Zagranicznych.

§ 33. (1) W przypadku delegacji (odkomenderowania) wypłaca się diety w wysokości ustalonej w myśl § 32, t. j. całe diety przez pierwsze dwa tygodnie, licząc od dnia następującego po dniu przybycia do miejsca delegacji (odkomenderowania), po upływie zaś tego czasu diety zmniejszone o 30%.

(2) Delegacja (odkomenderowanie) może trwać zasadniczo tylko pół roku. Przedłużenie delegacji (odkomenderowania) ponad pół roku może nastąpić jedynie w wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych ważnemi względami służbowemi za zezwoleniem właściwego ministra.

(3) Ograniczenie co do czasu, zawarte w poprzednim ustępie, nie dotyczy przypadku odkomenderowania na kursy i do szkół wojskowych lub do cywilnych.

(4) Postanowienia § 5 ust. (3) mają odpowiednie zastosowanie.

§ 34. Postanowienia § 6 mają odpowiednie zastosowanie.

(2) Jeżeli w ciągu 24-godzinnego czasu podróż służbowa odbywała się zarówno na obszarze Państwa Polskiego, jak i na terytorjum zagranicznem, a pobyt na terytorjum zagranicznem trwał dłużej niż 6 godzin, należą się diety zagraniczne.

§ 35. Postanowienia § 7 i 8 mają odpowiednie zastosowanie. Postanowienia te mają również zastosowanie do podróży, pozostających w związku z przeniesieniem do innej miejscowości.

§ 36. Żołnierzom, delegowanym (odkomenderowanym) zagranicę, przysługują po nieprzerwanym rocznym pobycie zagranicą w charakterze delegowanego (odkomenderowanego) w każdym następnym roku pobytu zagranicą diety za czas urlopu wypoczynkowego, spędzonego zagranicą, nie za dłuższy jednak okres czasu, niż za cztery tygodnie.

§ 37. (1) Funkcjonarjusze państwowi, stanowiący załogę statku szkolnego Państwowej Szkoły Morskiej, otrzymują w czasie zaokrętowania i żeglugi zagranicznej następujące należności:

A. Urzędnicy:

	w czasie żeglugi zagranicznej miesięcznie w złotych
Kapitan statku	— 700
I oficer	— 400
II oficer	— 300
III oficer	— 240
IV oficer	— 240
Lekarz	— 300
Radjotelegrafista	— 240
Dyr. P. S. M. lub delegat Ministra	— 700
Profesor P. S. M.	— 300
Wychowawca	— 240
Oficer-mechanik	— 240

B. Funkcjonarjusze niżsi:

St. bosman	— 220
II bosman	— 140
III bosman	— 100
St. motorzysta	— 140
II motorzysta	— 100
Żaglomistrz	— 200
Marynarz	— 70
St. cieśla	— 200
Mł. cieśla	— 70
Sternik	— 70
Kucharz	— 100
Pom. kucharza	— 70
Piekarz	— 70
Steward	— 80
Bufetowy	— 100
Chłopiec okrętowy	— 15

(2) Za czas żeglugi zagranicznej uważa się okres przebywania statku na wodach leżących na zachód od południka przylądku Skagen, a także na wodach Bałtyku i cieśnin duńskich, o ile na wodach tych statek zawijał do portu zagranicznego.

(3) Czas żeglugi zagranicznej liczy się od dnia wyjścia statku z portu krajowego do dnia jego powrotu do portu krajowego. Dzień wyjścia i wejścia do portu krajowego wlicza się do czasu żeglugi zagranicznej, o ile wyjście nastąpiło przed południem, powrót zaś po południu.

(4) Postanowienia § 11 ust. (4) i (5) mają odpowiednie zastosowanie. Postanowienia § 32—35 nie mają zastosowania do osób pełniących czynności określone w paragrafie niniejszym.

§ 38. Zwrot kosztów przejazdu obejmuje ceny biletów jazdy koleją lub statkiem, koszty przejazdu innemi środkami komunikacyjnemi, koszty przewozu bagażu podróżnego koleją, statkiem lub innym normalnie na danej przestrzeni do przewozu bagażów służącym środkiem komunikacyjnym, zwrot wydatków na tragarzy, jak również zwrot kosztu dojazdu na dworzec i z dworca kolejowego, do przystani i z przystani, do stacji autobusowej, lotniczej i z tych stacyj.

§ 39. (1) Przy przejazdach koleją lub statkiem zwraca się faktycznie zapłaconą cenę biletów, przyczem:

a) prawo przejazdu I klasą przysługuje wymienionym w § 4: urzędnikom na stanowiskach wyszczególnionych w p. 1 lit. a) — f) profesorom i pomocniczym siłom naukowym w państwowych szkołach akademickich oraz nauczycielom wyszczególnionym w p. 3 lit. a), b), c), d), f), funkcjonarjuszom Straży Więziennej w stopniu od nadkomisarza wzwyż, oficerom w stopniu marszałka, generała (admirała) i oficerom sztabowym, sędziom i prokuratorom, oficerom Policji Państwowej i Straży Granicznej w stopniu od nadkomisarza wzwyż;

b) prawo przejazdu II klasą przysługuje osobom, nieobjętym postanowieniami p. a) i c), oraz chorążym (równorzędnym);

c) prawo przejazdu III klasą przysługuje: niższym funkcjonarjuszom państwowym, podoficerom i szeregowcom, szeregowym Policji Państwowej i Straży Granicznej.

2) Odbywającemu podróż samochodem przyznaje się zwrot kosztów w wysokości ceny biletu kolejowego odpowiedniej klasy lub. jeżeli chodzi o podróż między miejscowościami, mającemi inną komunikację niż kolejową, przyznaje się zwrot wydatków w wysokości kosztów przejazdu innemi będącemi w normalnym użyciu środkami komunikacyjnemi.

(3) Jeżeli na statku znajdują się dwie klasy, zwraca się cenę biletu I klasy również i tym, którzy w myśl postanowienia zawartego w ustępie (1) mają w razie jazdy koleją prawo do biletu II klasy, cenę zaś biletu II klasy tym, którzy w razie jazdy koleją mają prawo do biletu III klasy.

(4) Jeżeli przejazd nastąpił pociągiem pośpiesznym, w którym niema III klasy, otrzymuje ten, który posiada tylko prawo do zwrotu kosztów przejazdu III klasą, zwrot ceny biletu klasy II.

5) Odbywającym podróże służbowe (komisje) może być przyznany zwrot faktycznie poniesionych i udowodnionych kosztów przejazdu wozem sypialnym, o ile mają w myśl postanowień zawartych w paragrafie niniejszym prawo do zwrotu kosztów biletu I klasy oraz jeżeli:

a) podróż koleją trwała co najmniej sześć godzin pomiędzy 21—6 godziną,

b) zachodziła konieczność pełnienia następnego dnia czynności urzędowych,

c) władza zlecająca podróż służbową stwierdziła konieczność przejazdu wozem sypialnym na koszt Skarbu Państwa,

d) do rachunku kosztów podróży dołączono oryginalny kupon, uprawniający do zajęcia miejsca w wozie sypialnym.

(6) Ustęp poprzedzający ma analogiczne zastosowanie do osób mających w myśl postanowień paragrafu niniejszego prawo do zwrotu kosztów biletu II klasy, t. j. może im być przyznany zwrot faktycznie poniesionych i udowodnionych kosztów przejazdu wozem sypialnym II klasy, z tą zmianą, że w krajach nieposiadających wagonów sypialnych II klasy może władza, zlecająca podróż służbową, przyznać tym osobom prawo przejazdu I klasą koleją i wozem sypialnym.

(7) Funkcjonarjuszom państwowym, żołnierzom oraz oficerom Policji Państwowej i Straży Granicznej, którym w myśl postanowienia zawartego w ust. (1) przysługuje zwrot ceny biletu I klasy, zwraca się przy podróżach, pozostających w związku z przeniesieniem na inne miejsce służbowe (§ 2 punkt III), faktycznie poniesiony i udowodniony koszt przejazdu wozem sypialnym, o ile zachodzą warunki, ustalone w ust. (5) p. a) i d).

(8) Funkcjonarjuszom państwowym i żołnierzom, nieposiadającym w myśl postanowień paragrafu niniejszego prawa do przejazdu I klasą, a odbywającym podróż w charakterze kurjera dyplomatycznego, może władza wysyłająca przyznać prawo przejazdu na koszt Skarbu Państwa I klasą oraz wozem sypialnym, o ile jest to konieczne ze względów służbowych.

(9) Postanowienia § 14 ust. (7) mają odpowiednie zastosowanie.

§ 40. Przy przejazdach linjami kolejowemi Związku Socjalistycznych Republik Rad funkcjonarjusze państwowi, z wyjątkiem niższych funkcjonarjuszów państwowych, oficerowie i chorążowie (równorzędni), sędziowie i prokuratorowie oraz oficerowie Policji Państwowej i Straży Granicznej mają prawo do zwrotu ceny t. zw. miękkiego miejsca, zaś niżsi funkcjonarjusze państwowi, podoficerowie i szeregowcy oraz szeregowi Policji Państwowej i Straży Granicznej mają prawo do zwrotu ceny t. zw. twardego miejsca. Przy przejazdach wymienionemi linjami zwraca się ponadto, pod warunkami ustalonemi w § 39 ust. (5) p. a) i d), osobom wymienionym w § 39 ust. (1) p. a) — koszt przejazdu wozem sypialnym na miejscu I kategorji, zaś osobom wymienionym w § 39 ust. (1) p. b) — koszt przejazdu wozem sypialnym na miejscu II kategorji. Osoby wymienione w § 39 ust. (1) p. c) otrzymują pod warunkiem ustalonym w § 39 ust. 5) p. a) zwrot ceny t. zw. „miejscówki".

§ 41. (1) Żołnierze, wyjeżdżający pierwszy raz zagranicę służbowo, otrzymują tytułem ryczałtu na uzupełnienie ubrania cywilnego kwotę 250 zł. Żołnierze, wyjeżdżający zagranicę ponownie po upływie 3 lat od daty otrzymania ryczałtu oraz przebywający zagranicą bez przerwy dłużej niż rok, otrzymują jako ryczałt na uzupełnienie ubrania cywilnego kwotę 145 zł.

(2) Przepis ten ma analogiczne zastosowanie do oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej.

§ 42. O ile opłacono bilet okrętowy z utrzymaniem, zwraca się cenę całego biletu, natomiast za czas podróży na okręcie przysługuje tylko 25% diet.

§ 43. (1) Postanowienia § 15 mają odpowiednie zastosowanie.

(2) Postanowienia te mają zastosowanie również do przeniesień na inne miejsce służbowe, przyczem nie obowiązuje ograniczenie co do czasu trwania podróży.

§ 44. (1) Przy podróżach kołowych zwraca się faktycznie wydaną kwotę, o ile okoliczność, że kwota ta nie jest wyższą od przeciętnej ceny najmu koni w danej miejscowości, zostanie stwierdzona przez właściwą władzę konsularną.

(2) Postanowienia § 16 ust. (2), (3), (4) i (8) mają odpowiednie zastosowanie.

§ 45. Za czynności komisyjne w miejscowościach położonych bliżej niż 2 klm. od gmachu, w którym mieści się urząd, nie należą się ani koszty podróży ani diety.

§ 46. Osobom, wymienionym w § 1 z wyjątkiem podoficerów i szeregowych, pełniących obowiązkową służbę czynną, nadterminowych oraz podchorążych, zwraca się wydatki na dojazd do dworca kolejowego i z dworca kolejowego, względnie do przystani i z przystani (stacji autobusowej lub lotniczej) jak również przejazdu z jednego dworca (przystani, stacji) na drugi oraz wydatki, ponoszone na tragarzy przy każdym dojeździe i odjeździe oraz przy każdem przesiadaniu na stacjach węzłowych. Wydatki powyższe zwraca się w wysokości kosztów faktycznych i odpowiadających miejscowym cenom.

§ 47. Postanowienia § 20 ust. (1) i (2) oraz § 22 ust. (1), (2) i (4) mają odpowiednie zastosowanie.

§ 48. (1) Funkcjonarjuszom państwowym służby zagranicznej oraz żołnierzom, przesiedlającym się poza granicami Państwa, nowomianowanym na stanowiska służby zagranicznej, względnie odwołanym do kraju, zwraca się udowodnione koszty przewozu urządzenia domowego w granicach norm, ustalonych według następujących stref:

a) I strefa: Rumunja, Czechosłowacja, Węgry, Austrja, Niemcy, Danja, Łotwa, Estonja, Szwecja, Z. S. R. R.,

b) II strefa: pozostałe kraje europejskie.

c) III strefa: kraje pozaeuropejskie.

(2) Koszty zwraca się w wysokości udowodnionej, najwyżej jednak w wysokości nie przekraczającej:

a) dla przesiedlających się z Polski do krajów I strefy lub odwrotnie: samotnych — 75%, utrzymujących rodzinę — 150% miesięcznego uposażenia,

b) dla przesiedlających się z Polski do krajów II strefy lub odwrotnie: samotnych — 100% utrzymujących rodzinę — 175% miesięcznego uposażenia,

c) dla przesiedlających się z Polski do krajów III strefy lub odwrotnie: samotnych — 125%, utrzymujących rodzinę — 200% miesięcznego uposażenia.

(3) Przesiedlającym się z jednego kraju do drugiego zagranicą zwraca się koszty: przy przesiedleniu do krajów, z których oba lub jeden leżą poza Europą — według norm strefy III.

(4) Kierownikom urzędów zagranicznych, korzystającym z mieszkania reprezentacyjnego, umeblowanego przez Skarb Państwa, zwraca się udowodnione koszty przewozu własnych przedmiotów urządzenia domowego w wysokości nie przekraczającej 33 i 1/3% norm ustalonych w poprzednich ust. (2) i (3). Kierownikom urzędów zagranicznych, przeniesionym z urzędu zagranicznego, nieposiadającego mieszkania reprezentacyjnego umeblowanego przez Skarb Państwa, do urzedu zagranicznego posiadającego takie mieszkanie, przysługuje zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego na zasadach, przewidzianych w ustępie drugim paragrafu niniejszego.

(5) Przez uposażenie w postanowieniach poprzednich ustępów paragrafu niniejszego rozumie się uposażenie zasadnicze wraz z zasiłkiem wyrównawczym i z przysługującym w danem miejscu służbowem zagranicą dodatkiem lokalnym.

(6) W zupełnie wyjątkowych przypadkach możliwy jest za zgodą Ministra Skarbu zwrot szczegółowo wykazanych i udokumentowanych kosztów przewozu urządzenia domowego, ponad normę ustaloną ust. (1) — (3).

(7) Udowodnione koszty ubezpieczenia przewożonego urządzenia domowego zwraca się do wysokości, nieprzekraczającej w stosunku do kierowników Poselstw i Konsulatów 15%, w stosunku zaś do pozostałych urzędników i oficerów 10% norm, o których mowa w ust. (1) — (5). Zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego łącznie ze zwrotem kosztów ubezpieczenia nie może jednak przekraczać tychże norm.

(8) Utrzymującemu rodzinę można przyznać dopiero wówczas pełne koszta przesiedlenia, jeżeli dostarczy dowodu zamieszkania rodziny na nowem miejscu służbowem, albo w przypadku odwołania, powrotu jej do do kraju oraz jeżeli przesiedlenie rodziny nastąpiło nie później, niż w rok od daty objecia przez funkcjonarjusza lub żołnierza nowego stanowiska służby zagranicznej, względnie do kraju. Termin roczny dla przesiedlenia rodziny może być w wyjątkowych przy-

padkach przedłużony przez Ministra Skarbu na wniosek Ministra Spraw Zagranicznych.

(9) Jeżeli funkcjonarjusz lub żołnierz przesiedla się sam, przyznaje mu się zwrot kosztów w wymiarze określonym dla samotnych.

§ 49. (1) Funkcjonarjuszom państwowym służby zagranicznej oraz żołnierzom przesiedlającym się poza granicami Państwa, nowomianowanym na stanowiska służby zagranicznej, względnie odwołanym do kraju przysługuje prawo do zarachowania kosztów przejazdu pozostających na ich utrzymaniu żony i dzieci według norm, przysługujących im samym w myśl rozporządzenia niniejszego. Prawo to wygasa po upływie roku od daty objęcia nowego stanowiska służby zagranicznej albo odwołania do kraju. Termin roczny dla przesiedlenia rodziny może być w wyjątkowych przypadkach przedłużony przez Ministra Skarbu na wniosek Ministra Spraw Zagranicznych.

(2) Ponadto przysługuje wszystkim kierownikom placówek zagranicznych bez względu na ich stan rodzinny zwrot kosztów przejazdu jednej osoby ze służby; wszystkim innym funkcjonarjuszom państwowym służby zagranicznej i wojskowym przysługuje zwrot kosztów przejazdu jednej osoby ze służby tylko w tym wypadku, o ile rodzina przesiedlającego się składa się z niemniej, niż trzech osób łącznie z funkcjonarjuszem.

(3) Przy podróżach koleją i statkiem zwraca się koszty przejazdu sługi według norm, ustalonych dla niższych funkcjonarjuszów państwowych.

(4) Delegowanym, przeniesionym następnie do miejscowości, do której ich uprzednio delegowano, przysługuje oprócz należności z § 2 p. III zwrot kosztów przejazdu do miejscowości, w której mieli stały przydział służbowy i zpowrotem, oraz diety za czas tej podróży z wyłączeniem czasu pobytu w odnośnej miejscowości według zasad, ustalonych dla podróży służbowych, o ile podróż ta jest konieczną do uregulowania spraw wynikłych wskutek przeniesienia.

§ 50. Postanowienia § 24, 25, 26 i 27 mają odpowiednie zastosowanie.

§ 51. (1) Funkcjonarjusze państwowi, żołnierze oraz oficerowie i szeregowi Policji Państwowej i Straży Granicznej odbywający podróże w charakterze kurjerów dyplomatycznych do miejscowości, objętych normalnemi rutami kurjerskiemi, otrzymują ryczałt, którego wysokość dla poszczególnych rut ustali Minister Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Ryczałt ten obejmuje: diety obliczone za czas podróży, ustalony rutą kurjerską, cenę biletów kolejowych (statku) najwyższej klasy, oraz miejsca w wozach sypialnych, o ile to jest dla danych rut kurjerskich ze względów służbowych konieczne, jak również przypuszczalne koszty dojazdów do i z dworców kolejowych, względnie przystani oraz usług tragarzy przy każdym dojeździe i odjeździe. Waluty, w jakich będzie wypłacany powyższy ryczałt, ustali Minister Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

(2) W razie częściowego tylko odbycia podróży kurjer obowiązany jest zwrócić odpowiednią część ryczałtu.

(3) Za absolutorjum dla wydanego ryczałtu służy stwierdzenie przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych, że podróż, za którą kurjer otrzymał ryczałt, została odbytą.

(4) Oprócz ryczałtu, o którym wyżej mowa, otrzymują kurjerzy zwrot faktycznie poniesionego i udowodnionego kosztu przewozu t. zw. bagażu administracyjnego na podstawie rachunku, który winni przedłożyć w terminie czternastodniowym, liczonym od dnia następującego po dniu powrotu z podróży. Zaliczki na pokrycie kosztów przewozu bagażu przyznaje się w drodze wyjątku w przypadkach, w których kurjer zmuszony jest zabrać znaczną ilość bagażu.

Rozdział 5.

Postanowienia końcowe.

§ 52. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skarbu oraz właściwym ministrom.

§ 53. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1934 r., z wyjątkiem postanowień § 11 i 37, które wchodzą w życie z dniem 1 czerwca 1934 r. Od dnia 1 lutego do 31 maja 1934 r. funkcjonarjusze państwowi, stanowiący załogę statku szkolnego Państwowej Szkoły Morskiej, otrzymują w czasie zaokrętowania i żeglugi zagranicznej należności, obliczone według zasad obowiązujących przed dniem 1 lutego 1934 r.

Prezes Rady Ministrów: **J. Jędrzejewicz**
Minister Skarbu: **Wł. Zawadzki**

71.

(Przedruk z Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 4, poz. 56).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Ośw. Publicznego
z dnia 24 maja 1934 r.
w sprawie osobnego egzaminu dla czynnych a niekwalifikowanych nauczycieli publicznych szkół powszechnych w Województwie Śląskiem.

Na podstawie art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r o kwalifikacjach zawodowych nauczycieli szkół powszechnych (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 258) zmienionego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 660) zarządza się co następuje:

§ 1. Nauczyciele czynni przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia w publicznych szkołach powszechnych Województwa Śląskiego, nieposiadających w myśl obowiązujących przepisów kwalifikacyj zawodowych do nauczania w szkołach powszechnych, mają je uzyskać do dnia **31. lipca 1934 r.** przez zdanie osobnego egzaminu na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 2. 1) Nauczyciele niekwalifikowani, posiadający conajmniej 5 lat służby nauczycielskiej przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, składają egzamin z pedagogiki z psychologią, dydaktyki z metodyką, nauki o Polsce współczesnej, dziejów szkolnictwa polskiego oraz z dwóch wybranych przez siebie przedmiotów nauczania w szkołach powszechnych zasadniczo w zakresie wymagań przy seminarjalnym egzaminie dojrzałości ze szczególnem uwzględnieniem znajomości nowego ustroju szkolnego i nowych programów nauczania w szkołach powszechnych.

2) Nauczyciele niekwalifikowani, niemający 5 lat służby naucz. przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia (z wyjątkiem wymienionych w § 3) składają w seminarjum wyznaczonem przez Wojewodę Śląskiego pełny egzamin, według regulaminu seminarjalnego egzaminu dojrzałości, o ile pragną uzyskać uprawnienie do nauczania wszystkich przedmiotów programu szkoły powszechnej, albo egzamin z robót kobiecych lub gospodarstwa domowego, o ile pragną uzyskać kwalifikacje do nauki robót kobiecych lub gospodarstwa domowego.

§ 3. Nauczyciele niekwalifikowani, posiadający ukończony państwowy lub prywatny z prawem publiczności zakład kształcenia nauczycieli z niepolskim językiem nauczania oraz nauczyciele, posiadający kwalifikacje do nauczania na zasadzie postanowień polsko-niemieckiej konwencji górnośląskiej, zawartej w Genewie dnia 15 maja 1922 r. mogą składać egzamin z języka polskiego, literatury polskiej, historji Polski, nauki o Polsce współczesnej i dziejów szkolnictwa polskiego, zasadniczo w zakresie wymagań z tych przedmiotów przy seminarjalnym egzaminie dojrzałości.

§ 4. Egzaminy, wymienione w § 2 punkt 1 i w § 3 odbywają się przed Komisją, której przewodniczącego i członków powołuje Wojewoda Śląski.

§ 5. Przy egzaminie może być obecny z głosem opinjodawczym o nauczycielu - kandydacie inspektor szkolny tego obwodu szkolnego, w którym pełni obowiązki nauczyciel, zdający egzamin.

Podania o dopuszczenie do egzaminu interesowane osoby wnosić winny drogą służbową do Wojewody Śląskiego w terminie do dnia **10 czerwca 1934 r.**

Do podania dołączyć należy: 1) metrykę urodzenia, 2) życiorys, 3) świadectwo dotychczasowych studjów, 4) wyciąg z wykazu stanu służby i z wykazu kwalifikacyjnego, 5) świadectwo lekarskie.

§ 7. Wojewoda Śląski orzeka o dopuszczeniu do egzaminu i przesyła podanie Przewodniczącemu Komisji Egzaminacyjnej.

W razie dopuszczenia do egzaminu składa kandydat na ręce Przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej opłatę w wysokości 30 zł.

§ 8. Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej zawiadamia interesowanych o terminie i miejscu egzaminu.

§ 9. Z przebiegu egzaminu spisuje się protokół.

§ 10. Egzamin składa się z części piśmiennej i ustnej.

§ 11. Egzamin piśmienny odbywa się:

1) dla nauczycieli wymienionych w ust. 1 § 2 z pedagogiki i dziejów szkolnictwa polskiego,

2) dla nauczycieli wymienionych w § 3 z języka polskiego (z literaturą) i dziejów szkolnictwa polskiego.

§ 12. Tematy do wypracowań piśmiennych proponują egzaminatorzy odnośnych przedmiotów, a mianowicie po trzy tematy z każdego przedmiotu. Każdy temat winien być napisany na oddzielnej kartce i doręczony conajmniej na trzy dni przed egzaminem, Przewodniczącemu Komisji, który składa je po egzaminie do akt komisji.

Przewodniczący zatwierdza po dwa tematy z każdego przedmiotu. Bezpośrednio przed egzaminem piśmiennym jeden z członków Komisji otwiera koperty z zatwierdzonemi tematami, odczytuje zdającym i wpisuje do ogólnego egzaminu. Kandydat obiera jeden z dwu tematów. Nadzór nad wykonaniem pracy sprawują na zmianę członkowie komisji.

§ 13. Na wypracowanie z jednego przedmiotu przeznacza się 2 i pół godziny. Czas trwania pracy liczy się od chwili ogłoszenia tematu. Przerw urządzać nie wolno.

§ 14. Używanie niedozwolonych środków pomocniczych przez kandydata jest niedopuszczalne. Kandydat, który zawiedzie zaufanie i postąpi nierzetelnie, zostanie oddalony od egzaminu.

§ 15. Wypracowanie razem z brulionem kandydat oddaje nadzorującemu nauczycielowi, który po oznaczeniu czasu oddania wręcza je odpowiedniemu egzaminatorowi.

§ 16. Prace piśmienne poprawia egzaminator danego przedmiotu, bacząc na poprawne wła-

danie językiem polskim i opatruje pracę oceną, wyrażoną przez jedną z przyjętych cenzur: bardzo dobrze, dobrze, dostatecznie, niedostatecznie. Ocena winna być uzasadniona.

Prace, opatrzone oceną, winny być przedłożone Przewodniczącemu, który ma obowiązek je przejrzeć i są dostępne wszystkim członkom Komisji. W razie różnicy zdań między oceną Przewodniczącego i właściwego egzaminatora w sprawie oceny decyduje Przewodniczący.

§ 17. Przewodniczący Komisji ma prawo w razie potrzeby zarządzić jednorazowo ponowne wykonanie wypracowań piśmiennych przez poszczególnych kandydatów.

§ 18. Komisja egzaminacyjna na specjalnem posiedzeniu decyduje w sprawie dopuszczenia kandydatów do egzaminu ustnego.

Do egzaminu ustnego nie mogą być dopuszczeni kandydaci, którzy otrzymali ocenę niedostateczną z jednego wypracowania piśmiennego.

§ 19. Przedmiotami ustnego egzaminu są przedmioty, wymienione w ust. 1 § 2 i § 3 niniejszego rozporządzenia, właściwe dla każdej kategorji zdających.

§ 20. Egzamin ustny kandydata powinien się skończyć w ciągu jednego dnia, przyczem czas egzaminowania jednego kandydata nie powinien w sumie przekraczać 2 godzin. Egzamin ustny odbywa się w obecności całej Komisji.

§ 21. Podczas egzaminu ustnego Komisja powinna przedewszystkiem zwrócić uwagę na poziom ogólnego wykształcenia kandydata, jego wyrobienie umysłowe, poprawność władania językiem polskim oraz zbadać, czy kandydat posiada dobre zrozumienie rzeczy istotnych i dokładną znajomość programu szkoły powszechnej.

§ 22. Przewodniczący wyznacza kolejność przedmiotów egzaminacyjnych, czas trwania egzaminu z każdego przedmiotu i zarządza przerwy wypoczynkowe.

§ 23. Z każdego przedmiotu egzaminuje członek Komisji powołany do tego przez Wojewodę Śląskiego, w razie potrzeby Przewodniczący wyznacza jego zastępcę. Przewodniczący może zadawać egzaminowanym pytania z każdego przedmiotu. Egzamin z dydaktyki z metodyką przeprowadza jeden egzaminator, jedna też jest ocena z tego przedmiotu.

§ 24. Po ukończeniu egzaminu kandydata Komisja na wniosek egzaminatorów ustala oceny z poszczególnych przedmiotów na podstawie ocen prac piśmiennych oraz wyników egzaminu ustnego.

§ 25. Odstąpienie od egzaminu lub niestawienie się nań jest równoznaczne z niezdaniem, o ile nie jest należycie usprawiedliwione. O słuszności motywów decyduje ostatecznie Wojewoda Śląski na wniosek Komisji.

§ 26. Uchwały Komisji zapadają zwyczajną większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga Przewodniczący.

Przewodniczącemu przysługuje prawo zgłoszenia veta w sprawach uchwał Komisji. Wtedy sprawa wraz z odpowiednim protokółem musi być przedstawiona Wojewodzie Śląskiemu do rozstrzygnięcia.

§ 27. Członków Komisji obowiązuje tajemnica co do obrad.

§ 28. Komisja Egzaminacyjna wydaje świadectwa według wzoru, ustalonego przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Osoby, uzyskujące te świadectwa, nabywają kwalifikacje do nauczania określone w art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych nauczycieli szkół powszechnych (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 258).

§ 29. W razie niepomyślnego wyniku egzaminu może Wojewoda Śląski na wniosek Komisji Egzaminacyjnej zezwolić na powtórzenie jego części ustnej po upływie dwu miesięcy.

§ 30. Przewodniczący i członkowie Komisji otrzymują za swe czynności osobne wynagrodzenie.

§ 31. Akta Komisji Egzaminacyjnej przechowuje Urząd Wojewódzki Śląski.

§ 32. Przez nauczycieli należy rozumieć w rozporządzeniu niniejszem także i nauczycielki.

§ 33. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(—)**W. Jędrzejewicz,** Minister.

72.

ZARZĄDZENIE

Wojewody Śląskiego

z dnia 24 maja 1934 r.

o **organizacji wewnętrznej obwodowych władz szkolnych w Województwie Śląskiem.**

Uzupełniając zarządzenie z dnia 24 lipca 1933 r. Nr. O. P. I-4/5 w sprawie zespolenia obwodów szkolnych w Województwie Śląskiem (Gazeta Urzędowa Wojew. Śl. — Dział Administracji Szkolnej Nr. 25/7, poz. 71) zmieniam dotychczasową nazwę „Powiatowe Urzędy Szkolne“ na „Inspektoraty Szkolne“.

Równocześnie zarządzam stosowanie w zakresie wewnętrznej organizacji pracy Inspektoratów postanowień zawartych w rozporządzeniu

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 25 sierpnia 1933 r. (Nr. I Org. 1012/41/33 o organizacji wewnętrznej obwodowych władz szkolnych (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 11, poz. 163).

Dotychczasowe przepisy regulujące organizację kancelarji Inspektoratów, pozostają niezmienione.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1934 r.

Wojewoda Śląski:
w z.:
(—) **Dr. Saloni**
Wicewojewoda.

73.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Ośw. Publicznego z dnia 25 sierpnia 1933 r. (Nr. I Org. 1012/41/33) o **organizacji wewnętrznej obwodowych władz szkolnych.**

Na podstawie art. 5 i 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 lipca 1933 r. o organizacji obwodowych władz szkolnych (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 389) zarządzam co następuje:

§ 1.

Inspektor Szkolny działa pod osobistą odpowiedzialnością samodzielnie i jednoosobowo, z zastrzeżeniem kolegjalnego załatwiania spraw stosownie do obowiązujących przepisów.

Inspektor Szkolny załatwia sprawy, należące do jego zakresu działania, osobiście lub przy pomocy podległego mu urzędu, noszącego nazwę inspektorat szkolny.

§ 2.

Stosunek inspektora szkolnego do samorządu szkolnego regulują osobne przepisy

§ 3.

W skład inspektoratu szkolnego wchodzi jeden lub więcej zastępców inspektora szkolnego i instruktor oświaty pozaszkolnej, jako pracownicy pedagogiczni, oraz odpowiednia liczba pracowników administracyjnych.

Zastępcy inspektora szkolnego i instruktor oświaty pozaszkolnej są pomocnikami inspektora w zakresie, objętym przepisem art. 3 ust. 3 i 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 lipca 1933 r. o organizacji obwodowych władz szkolnych, i stanowią zarazem organ doradczy inspektora szkolnego, obradujący pod jego przewodnictwem.

Pracownicy pedagogiczni mogą być używani do załatwiania spraw administracyjnych tylko w zakresie powierzonych im spraw organizacyjno-szkolnych i oświatowych, o ile te sprawy administracyjne nie mogą być wykonane przez pracowników administracyjnych.

Szczegółowy zakres czynności pracowników pedagogicznych i administracyjnych określa osobna instrukcja .

Pracownicy inspektoratu szkolnego działają we wzajemnem porozumieniu się w sprawach tego wymagających.

§ 4.

Poszczególni pracownicy wchodzący w skład inspektoratu szkolnego występują nazewnątrz tylko w imieniu inspektora szkolnego.

§ 5.

Inspektor szkolny sprawuje powierzony mu urząd zgodnie z przepisami, wskazaniami władz szkolnych oraz interesem publicznym.

Inspektor szkolny jest odpowiedzialny za organizację i realizację powszechnego nauczania oraz stan nauczania i wychowania w podległych mu szkołach, za stan wychowania podległych mu zakładach wychowania przedszkolnego, za opiekę i wyzyskanie wszelkich właściwych środków, zmierzających do podniesienia stanu i poziomu oświaty pozaszkolnej, oraz za stan organizacyjny i wykonanie prac i zadań inspektoratu szkolnego.

Dla celów realizacji zadań, wskazanych w art. 3 ust. 3 i 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 lipca 1933 r. wyznacza inspektor szkolny rejony inspekcyjne i — zatrzymując dla siebie jeden rejon — powierza pozostałe poszczególnym zastępcom inspektora szkolnego. Niezależnie od tego inspektor szkolny powierza opracowywanie specjalnych zagadnień organizacyjno - oświatowych poszczególnym zastępcom inspektora szkolnego.

§ 6.

Inspektor szkolny jest zwierzchnikiem służbowym pracowników inspektoratu szkolnego jakoteż nauczycieli państwowych i publicznych szkół powszechnych i zakładów wychowania przedszkolnego, sprawuje nad ich działalnością nadzór, decyduje we wszystkich sprawach nale-

żących do jego kompetencji, jakoteż udziela wiążących dyrektyw ze stanowiska interesu służbowego.

§ 7.

W zakresie spraw, związanych z powszechnem nauczaniem i wychowaniem szkolnem i przedszkolnem na terenie obwodu szkolnego, jest inspektor szkolny odpowiedzialny w szczególności:

1) za inicjatywę i zgodne z potrzebami lokalnemi i przepisami oraz wskazówkami władz szkolnych realizowanie powszechnego nauczania oraz za organizację publicznego szkolnictwa powszechnego (zakładanie, przekształcanie, budowa szkół, zaspakajanie ich potrzeb rzeczowych itp.), a w związku z tem za utrzymywanie kontaktu z instytucjami społecznemi, ułatwiającemi realizację powyższych zadań,

2) za należyte i skuteczne sprawowanie:

a) kierowniczego nadzoru nad publicznemi szkołami powszechnemi, za ich organizację, stan wychowania i nauczania,

b) nadzoru nad prywatnemi szkołami powszechnemi w zakresie zleconym mu przez władze szkolne,

c) nadzoru nad zakładami wychowania przedszkolnego,

3) za organizację, stan i skuteczność akcji dokształcania kierowników i nauczycieli publicznych szkół powszechnych i wychowawczyń zakładów wychowania przedszkolnego.

§ 8.

W zakresie oświaty pozaszkolnej w swoim obwodzie jest inspektor szkolny odpowiedzialny:

a) za badanie i znajomość potrzeb oświaty pozaszkolnej, czuwanie nad ich zaspakajaniem i organizowaniem pomocy fachowej,

b) za inicjowanie i koordynowanie akcji społecznej w zakresie oświaty pozaszkolnej i kierowanie jej na właściwe tory,

c) za utrzymywanie stałego kontaktu z organami samorządu terytorjalnego i gospodarczego, jakoteż z odpowiedniemi instytucjami społecznemi.

§ 9.

W zakresie organizacji pracy w inspektoracie szkolnym inspektor jest odpowiedzialny:

a) za należyte zorganizowanie i skoordynowanie pracy w inspektoracie oraz za nadzór nad należytem spełnianiem obowiązków przez jego pracowników,

b) za zgodność aprobowanych przez siebie załatwień z obowiązującemi przepisami, ze wskazaniami władz szkolnych oraz z ogólnym interesem publicznym,

c) za ścisłe informowanie władz przełożonych o stanie spraw, które winny być podane do ich wiadomości,

d) za podjęcie inicjatywy wobec właściwych władz co do wydania niezbędnych zarządzeń, wynikających czy to z przepisów prawnych, czy stosunków faktycznych, związanych z zakresem działania inspektora,

e) za przestrzeganie zasad oszczędności w administracji publicznej.

§ 10.

Inspektora szkolnego zastępuje zastępca inspektora szkolnego, jeśli w inspektoracie jest kilku zastępców inspektora szkolnego, inspektor wyznacza z pośród nich swego stałego zastępcę i powierza mu stały zakres zastępstwa; zakres ten może być szerszy w czasie nieobecności inspektora w siedzibie urzędu.

Stały zastępca inspektora szkolnego ponosi odpowiedzialność w zakresie poruczonego mu zastępstwa.

W przypadku, gdy inspektor nie może pełnić swych obowiązków z powodu choroby, albo gdy przebywa na urlopie, na stałego zastępcę przechodzą wszystkie uprawnienia i obowiązki inspektora.

§ 11.

Każdy zastępca inspektora szkolnego ponosi całkowitą odpowiedzialność za organizację powszechnego nauczania w swoim rejonie, organizację i stan nauczania i wychowania w szkołach swego rejonu, za opracowywanie poruczonych mu zagadnień oraz za załatwienie poruczonych mu spraw zgodnie z wymaganiami organizacyjnemi, dydaktycznemi i wychowawczemi.

Instruktor oświaty pozaszkolnej ponosi odpowiedzialność za dokładną znajomość stanu i potrzeb oświaty pozaszkolnej na terenie obwodu szkolnego oraz za umiejętne wykonanie powierzonych mu prac przy użyciu właściwych metod i środków.

§ 12.

Wszyscy pracownicy inspektoratu, przygotowujący załatwienia spraw, ponoszą odpowiedzialność:

1) za dokładną znajomość przepisów ustaw, rozporządzeń i okólników, obowiązujących w zakresie danego działu, i ich ścisłe stosowanie,

2) za należyte gromadzenie materjału potrzebnego do załatwiania spraw, dokładne ustalenie stanu faktycznego oraz przedstawienie sprawy zgodnie z aktami,

3) za dokładne przytoczenie w załatwieniu wszelkich dat, nazwisk, nazw, obliczeń cyfrowych itp.,

4) za dopilnowanie terminów, zarówno wynikających z ustaw i rozporządzeń jak i zakreślonych przez władze szkolne, oraz terminów, wynikających z okoliczności sprawy,

5) za zaprojektowanie załatwienia w ten sposób, aby ono odrazu załatwiało sprawę w sposób ostateczny, bądź też obejmowało odrazu wszystkie niezbędne szczegóły i nie wywoływało potrzeby dalszej przygotowawczej korespondencji (w przypadku zbierania materjałów, żądania wyjaśnień itp.).

6) za ścisłe stosowanie przepisów kancelaryjnych oraz za należyte przechowywanie akt, ewidencyj i pomocy urzędowych.

Organizację kancelarji inspektoratu szkolnego regulują osobne przepisy.

§ 13.

Pracownik prowadzący kancelarję inspektoratu jest odpowiedzialny:

1) za ścisłe przestrzeganie przepisów kancelaryjnych oraz informowanie inspektora o brakach dostrzeżonych w tym względzie,

2) za przestrzeganie zasady oszczędności w gospodarce kancelaryjnej,

3) za techniczną ochronę tajności i poufności spraw.

§ 14.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1933 r. Równocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy, wydane w sprawach, unormowanych niniejszem rozporządzeniem.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
(—) **Jędrzejewicz.**

74.

Ministerstwo
Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego.
Warszawa.

Okólnik Nr. 71

z dnia 29 maja 1934 r. (I. WF. 2043/34)

w sprawie zapobiegania nieszczęśliwym wypadkom wśród młodzieży w czasie ćwiczeń cielesnych.

Powtarzające się w ostatnich czasach nieszczęśliwe wypadki podczas lekcyj ćwiczeń cielesnych, gier i zaprawy sportowej młodzieży szkolnej zmuszają mnie do zwrócenia uwagi PP. Inspektorów, Dyrekcyj i Kierownictw Szkół, oraz ogółu nauczycielstwa na odpowiedzialność, jaką ponoszą szkoły za niedostateczną opiekę nad bezpieczeństwem młodzieży.

Nauczycielstwo winno dołożyć wszelkich starań, by usunąć możliwość jakichkolwiek wypadków w czasie prowadzonych przez nich zajęć, czy to w sali, czy na boisku lub w terenie. Przygotowanie zawodowe, doświadczenie wychowawcze, obcowanie z młodzieżą i nieustanna nad nią opieka wskażą nauczycielowi właściwą drogę i sposoby postępowania.

W związku z przeprowadzanemi próbami o Państwową Odznakę Sportową podkreślam konieczność systematycznego przygotowania kandydatów w zakresie wybranych ćwiczeń i niedopuszczania do próby młodzieży w dostatecznym stopniu niewyćwiczonej zarówno z uwagi na to, że postępowanie tej zasadzie przeciwne, wypaczałoby ideę Państwowej Odznaki Sportowej, jak i przedewszystkiem dlatego, że mogłoby wyrządzić poważną szkodę dla zdrowia nieprzygotowanych kandydatów.

Na lekarzach szkolnych, wchodzących w skład Komisyj prób o Państwową Odznakę Sportową (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 4-5 z r. 1931, poz. 50), ciąży odpowiedzialność za dopuszczanie uczniów (nic) do próby, a zatem obowiązek zbadania młodzieży, starającej się o Państwową Odznakę Sportową, nietylko bezpośrednio przed samą próbą, lecz przedewszystkiem przed rozpoczęciem intensywniejszych ćwiczeń przygotowawczych.

Prowadzenie treningu do próby z młodzieżą, co do której niema wyraźnej i kategorycznej zgody lekarza szkolnego, jest niedopuszczalne.

O każdym wypadku z młodzieżą szkolną, który zdarzył się w szkole w czasie ćwiczeń cielesnych, Dyrekcje (Kierownictwa) szkół obowiązane są **natychmiast** przesyłać w drodze służbowej do Wydziału Oświecenia Publicznego **szczegółowe sprawozdania.**

Minister: (—) W. Jędrzejewicz.

75.

Minister
Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego.
Warszawa.

OKÓLNIK Nr. 72

z dnia 29 maja 1934 r. (I. WF. 2042/34)

w sprawie udziału młodzieży szkolnej w uroczystościach publicznych, rewjach, pochodach i t. p.

Młodzież szkolna jest w ostatnich czasach szczególnie często pociągana do udziału w najrozmaitszych uroczystościach, pochodach i rewjach do usług i występów w celu uświetnienia wszelkiego rodzaju pokazów, tworzenia szpalerów, utrzymywania porządku i t. p.

Odbywa się to niejednokrotnie w godzinach lekcyjnych, co jest niedopuszczalne a nadto ze szkodą dla zdrowia młodzieży: naraża się ją bowiem na duże wysiłki i zmęczenie, a niekiedy nawet przez przeciąganie uroczystości i pokazów do późnej nocy, zabiera się jej tak konieczny spoczynek nocny. Zajmowanie młodzieży kilku po kolei następujących świąt i niedziel, uniemożliwia wykonanie programu wychowawczego szkoły, odbycie wycieczek naukowych, turystycznych, ćwiczeń harcerskich lub przysposobienia wojskowego.

Szczególnie niepokojącym objawem były w b. r. związane z udziałem młodzieży w uroczystościach publicznych wypadki omdleń, udarów i porażeń słonecznych. Wskazują one na nadmierne szafowanie siłami młodego pokolenia, którego wartość biologiczna z najrozmaitszych przyczyn i względów jest znacznie osłabiona.

Mając na uwadze konieczność przeciwdziałania niepożądanym objawom przemęczania młodzieży w związku z udziałem jej w uroczystościach i wystąpieniach publicznych, polecam:

a) zabronić organizowania udziału młodzieży szkolnej w uroczystościach, odbywających się w niekorzystnych warunkach atmosferycznych (upał, zimno, słota). Przypominam zwłaszcza w tym względzie postanowienie punktu 3. okólnika z Nr. 74, z dnia 20 maja 1932 r. (Nr. I.WF. 2214/32 w sprawie ochraniania młodzieży od szkodliwych następstw upałów (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 3 z r. 1932, poz. 30),

b) ograniczyć uczestnictwo młodzieży szkolnej w obchodach publicznych, w których udział młodzieży ma znaczenie raczej dekoracyjne niż pedagogiczne,

c) nie dopuszczać do zbyt częstych i masowych zbiórek, w czasie których młodzież narażona jest na długie, nieraz dwu i trzygodzinne stanie i czekanie w szeregach, doprowadzając do wyczerpania fizycznego i zobojętnienia moralnego dla samej uroczystości,

d) zakazać udziału młodzieży w zbiórkach i pochodach wieczornych, niezwiązanych z z pracami szkoły,

e) wyłączyć z programów uroczystości udział dziatwy szkół powszechnych poniżej lat dziesięciu w długich, nieraz kilkukilometrowych pochodach i defiladach,

f) ograniczyć wystąpienia pocztów sztandarowych, w czasie zaś wystąpień nie narażać ich na długie stanie w postawie bacznej,

Przedstawiciele władz szkolnych, zasiadający w komitetach obywatelskich, organizujących uroczystości i obchody, winni z powołaniem się na niniejszy okólnik przeciwstawiać się wszelkim projektom niewłaściwego i nieodpowiedniego wykorzystywania młodzieży.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
(—) **W. Jędrzejewicz.**

76.

Ministerstwo
Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego
Warszawa,

Okólnik Nr. 78

z dnia 5 czerwca 1934 r. (BP.-196/34)

w sprawie kierownictwa pedagogicznego hufca szkolnego, prowadzenia gier i zabaw oraz wynagrodzenia za te zajęcia.

Na zapytanie jednego z Kuratorjów w wymienionych wyżej sprawach, Ministerstwo wyjaśnia co następuje:

Kierownictwo pedagogiczne hufca szkolnego należy z zasady powierzać etatowemu nauczycielowi szkoły. W szkołach zawodowych, posiadających nieliczne grono nauczycieli etatowych, można powierzać kierownictwo hufca kontraktowemu nauczycielowi danej szkoły.

Nie wolno powierzać kierownictwa pedagogicznego hufca szkolnego osobom z poza grona nauczycielskiego szkoły.

Wynagrodzenie za kierownictwo hufca wypłacać należy według norm (stawek) wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, ustalonych dla nauczycieli etatowych lub kontraktowych, zależnie od charakteru zatrudnienia nauczyciela.

Analogicznie wypłacać należy wynagrodzenie nauczycielom, prowadzącym gry i zabawy, — z wyjątkiem nauczycieli ćwiczeń cielesnych, którzy otrzymują za te zajęcia dodatek służbowy, określony w § 5 rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 24 stycznia 1934 r. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 1, poz. 5).

Prowadzenia gier i zabaw nie należy powierzać osobom z poza grona nauczycielskiego szkoły.

Instruktorów p. w. hufca szkolnego wyznaczają z reguły właściwe władze wojskowe p. w.

Instruktorzy zarówno wojskowi jak cywilni (t. zw. honorowi i kontraktowi instruktorzy p. w.) nie mogą być opłacani z kredytów szkolnych.

Podobnie nie mogą być opłacane z tych kredytów instruktorki hufców szkolnych żeńskich (instruktorki Organizacji Przysposobienia Kobiet do Obrony Kraju). Kierowniczkom (komendantkom) hufców szkolnych żeńskich p. w. można wypłacać wynagrodzenie za kierownictwo hufca — analogicznie jak za kierownictwo hufca męskiego tylko w tym wypadku, gdy są nauczycielkami danej szkoły.

Dyrektor Biura Personalnego

(—) **Jan T. Lipka.**

77.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Oświecenia Publ.
Nr. O. P. I-1/41. Katowice, dnia 30 maja 1934 r.

Okólnik Nr. 7.

w sprawie urządzania imprez w szkole.

Do

Dyrekcyj państwowych, komunalnych i prywatnych szkół średnich ogólnokształcących i zawodowych, seminarjów nauczycielskich, Inspektoratów Szkolnych, oraz dokształcających szkół zawodowych

w Województwie Śląskiem.

Zdarzają się niejednokrotnie wypadki, że różne instytucje zwracają się do szkół z propozycjami wzięcia przez młodzież udziału w różnych imprezach przez nie urządzanych bez uprzedniego uzyskania na to zezwolenia ze strony Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. Ostatnio np. Redakcja Głosu Przemysłowo - Handlowego w Warszawie, ul. Nowy Świat 26, ogłosiła bez uprzedniego porozumienia się z Ministerstwem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego Szkolny Konkurs Malarski, który miał na celu zachęcenie młodzieży do nauki rysunków i malowania oraz posługiwania się materjałami jednej z firm krajowych. Dopiero po zakończeniu konkursu wymieniona instytucja zawiadomiła Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, że taki konkurs był rozpisany wśród młodzieży szkolnej.

Z uwagi na to, że wciąganie młodzieży szkolnej do jakiejkolwiek akcji niezwiązanej ściśle z życiem i programem szkoły jest niepożądane, Urząd Wojewódzki — Wydział Oświecenia Publicznego zarządza, że wszelkie tego rodzaju akcje mogą być przedsiębrane na terenie szkoły jedynie za zezwoleniem władz szkolnych.

Za Wojewodę:

(—) **Dr. Kupczyński,**

Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego.

78.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Oświecenia Publ.
Nr. O. P.I. 1/42. Katowice, dnia 1 czerwca 1934 r.

Okólnik Nr. 8

w sprawie występowania chórów szkolnych i szkolnych zespołów orkiestralnych w imprezach pozaszkolnych.

Ponieważ zdarza się często, iż różne Towarzystwa i organizacje pozaszkolne zwracają się bądź do Inspektorów Szkolnych, bądź też do Dyrekcyj i Kierowników szkół powszechnych, średnich ogólnokształcących lub zawodowych z prośbą o udzielenie zezwolenia na występy chórów szkolnych i szkolnych zespołów orkiestralnych w różnych imprezach, urządzanych przez te Towarzystwa i organizacje na terenie pozaszkolnym i dla celów nie mających często nic wspólnego ze szkołą, Urząd Wojewódzki, — Wydział Oświecenia Publicznego zaznacza, iż nie uważa za wskazane ze względu na dobro młodzieży i na normalny tok nauki szkolnej, udzielanie zezwoleń na publiczne występy młodzieży szkolnej w imprezach towarzystw i organizacyj pozaszkolnych. Należy zatem prośby Towarzystw i organizacyj w tej sprawie załatwiać odmownie z powołaniem się na niniejszy okólnik.

W miejscowościach, gdzie niema chórów pozaszkolnych ani pozaszkolnych zespołów orkiestralnych, które mogłyby uświetnić swojemi produkcjami uroczystość państwową w danej miejscowości, może Inspektor Szkolny względnie Dyrektor lub Kierownik szkoły średniej ogólnokształcącej lub zawodowej udzielić zezwolenia na występ chóru względnie orkiestry szkolnej, z zastrzeżeniem jednak, że uroczystość rozpocznie się i skończy tak, by młodzież w przepisanej porze wieczornej mogła znaleźć się w swoich domach. O udzieleniu zezwolenia Inspektor Szkolny, względnie Dyrektor winien zawiadomić Urząd Wojewódzki, Wydział Oświecenia Publicznego.

Zezwoleń tych należy udzielać w wypadkach istotnie wymagających pomocy ze strony szkół, chóry szkolne bowiem i szkolne zespoły orkiestralne znajdują dość sposobności do wykazania swej sprawności i kultywowania śpiewu i muzyki przed rodzicami i miejscowem społeczeństwem w czasie uroczystości ściśle szkolnych,

odbywających się na terenie szkoły z okazji świąt państwowych, czy przy innych okolicznościach.

Za Wojewodę:
(—) **Dr. Kupczyński,**
Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego.

79.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Oświecenia Publ.
Nr. O. P. III-188/14.

Katowice, dnia 15 czerwca 1934 r.

OKÓLNIK Nr. 10

o sprawozdaniach rocznych.

Ponieważ, jak praktyka wykazała, sprawozdania roczne dyrekcyj szkół, sporządzane w myśl zarządzenia tut. Urzędu z dnia 29 kwietnia 1925 r. Nr. O. P. 11157 (Dz. Urz. W. O. P. 1925 r. poz. 61) nie odpowiadają swemu celowi, gdyż nie przedstawiają prawdziwego oblicza szkoły i nie uwydatniają należycie całokształtu jej życia, kierunku pracy dydaktycznej i wychowawczej w danym roku sprawozdawczym, Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Oświecenia Publicznego zmienia niniejszem powyższe zarządzenie, ustalając następujące zasady i wytyczne opracowywania sprawozdań rocznych:

A) Sprawozdanie roczne winno być tak opracowane, aby czytający je mógł wytworzyć sobie dokładny obraz życia szkoły w jego istotnych przejawach, zapoznać się z ogólnym kierunkiem, i planem pracy dydaktycznej, wychowawczej szkoły oraz z sposobami realizowania tego planu w roku sprawozdawczym.

B) Wobec powyższego sprawozdanie roczne winno obejmować działy: I) wychowawczo - społeczny, II) dydaktyczny, III) stosunek szkoły do społeczeństwa, IV) administracyjno - statystyczny.

C) W sposobie ujęcia rozłożenia treści działów a) i b), Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Oświecenia Publicznego pozostawia pp. dyrektorom pełną swobodę, nie chcąc krępować ich jakiemikolwiek szablonami lub schematami. Zaznacza się jednak, że w sprawozdaniach tych nie mogą być pominięte momenty charakterystyczne dla danej szkoły i istotne jakiemi są np.:

I. **W odniesieniu do działu I sprawozdania rocznego:**

1) zasady organizacji pracy wychowawczej,

2) sposoby realizowania planu pracy wychowawczej

a) w poszczególnych klasach,

b) w organizacjach uczniowskich z uwydatnieniem sposobów organizowania wychowania. Obok pracy młodzieży w ramach szkoły uwzględnić należy pracę pozaszkolną np.: pomoc w świetlicach dla bezrobotnych, opieka nad chorymi w aptekach, dostarczanie książek do szkół powszechnych, korespondencja międzyszkolna i międzynarodowa.

3) stan zdrowia młodzieży i stan zdrowotny zakładu (sprawozdanie lekarza szkolnego itp.).

II. **W odniesieniu do działu II sprawozdania rocznego:**

1) warunki pracy uczniów w szkole.

2) formy organizacji pracy uczniów w szkole z szczególniejszem uwzględnieniem wycieczek, pracy uczniów w pracowniach, w ogrodzie szkolnym itd.

3) formy organizacji pracy domowej ucznia i współpracy z domem rodzicielskim w tym względzie;

4) program nauki i podręczniki,

5) zasady opracowania podziału godzin i rozdziału czynności grona nauczycielskiego;

6) szczegółowe dane dotyczące stanu pomocy naukowych, realizacji planu inwestycyjnego w zakresie pomocy naukowych w roku sprawozdawczym, ustalenie potrzeb w tym względzie, konserwacja pomocy naukowych;

7) stan urządzenia wewnętrznego szkoły, potrzeby w tym względzie, dokonane inwestycje w roku sprawozdawczym,

8) stan czytelnictwa młodzieży,

9) hospitacje dyrektora i wizytacje władz szkolnych;

10) lekcje pokazowe, wystawy prac uczniowskich, przeprowadzone ankiety, studja i badania naukowe itp.;

11) dokształcanie się nauczycieli:

a) udział w kursach i konferencjach,

b) wygłoszone referaty,

c) czytelnictwo pedagogiczne,

d) zwiedzanie innych szkół, podróże naukowe grona nauczycielskiego.

III. **Dział:** Stosunek szkoły do społeczeństwa (wzgl. szkoła a społeczeństwo) mógłby objąć np. stosunek szkoły do rodziców, szerszego społeczeństwa, pracę społeczną nauczycieli itp.

W sprawozdaniu z cz. I, II, III. dopuścić należy, przy omawianiu odpowiednich działów, młodzież, rodziców oraz nauczycielstwo, aby obok dyrektorów wypowiedziały się w sprawozdaniu wszystkie inne czynniki, działające na terenie szkoły.

IV. Część administracyjno-statystyczna sprawozdania winna obejmować:

1) skład grona nauczycielskiego,

2) wyniki egzaminu dojrzałości,

3) zestawienie rachunkowe w odniesieniu do tz. funduszów własnych tj. do funduszów niewyasygnowanych przez Urząd Wojewódzki Śląski (szkoły prywatne winny podać dokładne zestawienie wszystkich dochodów i rozchodów, związanych z utrzymaniem szkoły).

4) statystykę szkoły,

5) imienny spis uczniów.

Powyższe punkty 1, 2, 4, 5 należy opracować według instrukcyj podanych w zarządzeniu z dnia 29 kwietnia 1925 r. L. O. P. 11157 (Dz. Urz. W. O. P. 1925 r. poz. 61).

Zakłady, których kierownicy pełnią funkcję przewodniczących Komisyj międzyszkolnych podają ponadto w osobnym rozdziale dane, dotyczące prac komisji według następujących punktów: 1) prace pedagogiczno - dydaktyczne z uwzględnieniem uczniów, rodziców i nauczycieli, 2) sportowo-rozrywkowe i imprezy, 3) opieka materjalna (dożywianie, kolonje itp.).

D) W sprawozdaniach rocznych można pominąć następujące punkty, uwzględnione w powyższem zarządzeniu:

a) wykaz lektury pkt. IIb),

b) tematy wypracowań piśmiennych (pkt. IIc),

c) Kronika Zakładu (pk. X),

d) umieszczenie zakładu (pkt. IV).

E) Niniejsze zarządzenie wchodzi natychmiast w życie.

Otrzymują: Dyrekcje Państw., Kom. i Pryw. szkół śred. ogólno-kształcących i zakł. kształcenia nauczycieli.

Za Wojewodę:
(—) **Dr. Kupczyński,**
Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego.

80.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Oświecenia Publicznego
Nr. O. P. I-1/44. Katowice, dnia 11 czerwca 1934

W sprawie wycofanych znaczków stemplowych.

W Dzienniku Ustaw z dnia 9 maja 1934 r. Nr. 38 pod poz. 344 ogłoszone zostało rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 21 kwietnia 1934 roku o wycofaniu z obiegu niektórych wzorów znaczków stemplowych. Rozporządzenie przedrukowane zostało następnie w Monitorze Polskim z dnia 11 maja 1934 r. Nr. 107.

W związku z przytoczonem rozporządzeniem Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Oświecenia Publicznego zwraca uwagę PP. Inspektorów Dyrektorów i Kierowników szkół i zakładów, by po dniu 15 lipca 1934 r. nie aprobowali dokumentów, na których uiszczono opłatę stemplową znaczkami wycofanemi z obiegu.

Za Wojewodę:
(—) **Mgr. Mieczysław Gajer**
p. o. Kierownika Oddziału I Ogólnego.
Referendarz.

81.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Oświecenia Publ.
Nr. O. P. I-28/32. Katowice dnia 16 czerwca 1934

Do
Inspektoratów Szkolnych
w **Województwie Śląskiem.**

w sprawie zachowania się nauczycieli w wypadkach obejmowania nowego stanowiska.

Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Oświecenia Publicznego podaje do wiadomości, że ze względów kurtuazyjnych nauczyciel przybywający do jakiejś miejscowości, celem objęcia stanowiska w szkole, winien pierwszy poczynić zgodnie z lokalnemi zwyczajami, odpowiednie kroki ku nawiązaniu stosunków towarzyskich z tymi miejscowymi przedstawicielami władzy kościelnej i świeckiej, z którymi następnie będzie się spotykał w pracy zawodowej, społecznej, lub w życiu towarzyskiem, oraz z wybitniejszymi przedstawicielami miejscowego społeczeństwa

Wzajemnie też miejscowe nauczycielstwo ma prawo oczekiwać od nowoprzybywających do danej miejscowości innych czynników równie uprzejmego zachowania się.

Za Wojewodę:
(—) **Dr. Kupczyński,**
Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego.

82.

Ministerstwo
Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego.
Warszawa.
Nr. I. WF-2170/34. Warszawa, 14 czerwca 1934 r.

Noszenie mundurów na terenie W. M. Gdańska.

Ministerstwo komunikuje, że na mocy porozumienia między Polską a W. M. Gdańskiem harcerze Polscy z terenów Państwa Polskiego i członkowie Akademickiego Związku Sportowego otrzymali prawo do swobodnego przebywania w Gdańsku w swych mundurach związkowych.

Dyrektor Departamentu:
(—) Karol Makuch.

83.

Ministerstwo
Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego.
Warszawa, dnia 5 czerwca 1934 r.
Nr. I. WF-2091/34.

Zezwolenie na korzystanie ze zleceń na przejazd dla uczestników obozów i kursów w. f. i p. w.

Ministerstwo zawiadamia, że Państwowy Urząd Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego pismem Nr. 550/66 zaop. 34 z dnia 18 maja 1934 r. zezwolił uczestnikom obozów i kursów na korzystanie ze zleceń na przejazd.

Zatwierdzony przez Państwowy Urząd Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojsko-

wego wykaz kursów i obozów w. f. i p. w. można przejrzeć u Kierowników Okręgowych Urzędów W. F. i P. W.

Naczelnik Wydziału.
(—) **J. Błoński.**

84.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Oświecenia Publ.
Nr. O. P. I-1/52. Katowice, dn 25. czerwca 1934.

KOMUNIKAT

w sprawie zniżek na przejazd samolotami młodzieży szkolnej.

Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Oświecenia Publicznego zawiadamia, że Polskie Linje Lotnicze „Lot" zgodziły się przyznać młodzieży szkolnej zniżki na przejazd samolotami, analogicznie do zniżek kolejowych i na tych samych warunkach.

Zniżki te będą wynosiły tyle co dla urzędników państwowych i będą udzielane na podstawie zaświadczeń szkolnych (T. O. B. E. § 31).

Dyrekcje i Kierownictwa szkół, przy wystawianiu zaświadczeń na przejazd samolotami w zaświadczeniach — w miejsce słów „. . . . kl. I, II lub III. na pociągi osobowe lub pośpieszne na przejazdy Polskiemi Kolejami Państwowemi w dowolnych relacjach" wstawią słowa „. . . . . biletów samolotowych P. L. L. Lot."

Jednocześnie „P. L. L. Lot" przyznały 1 bilet samolotowy na przelot z Katowic do Berlina i z powrotem za opłatą 10% normalnej ceny biletu.

Bilet powyższy przyznany zostanie jako nagroda najlepszemu uczniowi szkoły średniej, szczególnie interesującemu się lotnictwem, przyczem na przelot należy uzyskać zgodę rodziców względnie opiekunów.

Kandydatów winne podać Dyrekcje Wydziałowi Oświecenia Publicznego w terminie do dnia 10 września 1934 r.

Za Wojewodę:
(—) **Dr. Kupczyński,**
Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego.

85.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydz. Ośw. Publ.
Nr. O. P. I. 41/28. Katowice, dnia 20 czerwca 1934

KOMUNIKAT

w sprawie zniżek kolejowych dla młodzieży szkolnej.

Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Oświecenia Publicznego zawiadamia, że na podstawie zarządzenia Min. Komunikacji z 24 kwietnia b. r. Nr. H. O. II. 24/3 w wykazie zakładów naukowych, których wychowańcom przysługują ulgi taryfowe (Gazeta Urz. Woj. Śl. Dział Administracji Szkolnej Nr. 36/10 z 31. X. 1933 r. poz. 108) należy przeprowadzić następujące uzupełnienie:

W rozdziale H Publiczne Szkoły dokształcające zawodowe, na str. 69 umieścić w porządku alfabetycznym nową pozycję: „Piekary Śląskie — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa".

Za Wojewodę:
(—) **Mgr. Mieczysław Gajer**
p. o. Kierownika Oddziału I. Ogólnego.
Referendarz.

86.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Ośw. Publ.
Nr. O. P. III. 145/20. Katowice, dn. 2 maja 1934.

Organizacja szkół.

Urząd Wojewódzki Śląski, Wydział Oświecenia Publicznego udzielił prawa publiczności 7-klasowej prywatnej szkole powszechnej żydowskiej z polskim językiem nauczania w Bielsku na rok szkolny 1933/34 z ograniczeniem tego prawa do uczniów własnego zakładu.

Za Wojewodę:
(—) **Dr. Kupczyński,**
Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Ośw. Publ.
Nr. O. P. I. Katowice, dnia 20 czerwca 1934 r.

KOMUNIKAT

Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Oświecenia Publicznego zawiadamia, że Pan Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 23 maja 1934 r. Nr. II. S. 2873/34 na podstawie § 7 rozporządzenia z dnia 1 maja 1929 r. Nr. II. 2875/29 (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 6, poz. 75) cofnął niepełne prawa szkół państwowych, nadane Prywatnemu Seminarjum Ochroniarskiemu z niemieckim językiem nauczania SS. de Notre Dame w Bielsku, reskryptem z dnia 8 czerwca 1932 r. Nr. II. S. 3945/32, ponieważ ogólny stan Zakładu nie odpowiada warunkom przewidzianym w § 4 przytoczonego rozporządzenia.

Za Wojewodę:
(—) **Mgr. Mieczysław Gajer**
p. o. Kierownika Oddziału I. Ogólnego.
Referendarz.

87.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Oświecenia Publ.
Nr. O. P. II-103/99. Katowice, 21 czerwca 1934 r.

KOMUNIKAT

Przy Państwowej Szkole Przemysłowej w Bielsku jest wolna posada instruktora wzgl. starszego prześnika w przędzalni szkolnej.

Kandydaci ubiegający się o powyższą posadę winni wykazać się ukończoną szkołą zawodową

przędzalniczą wzgl. tkacką lub też conajmniej 7-klasową szkołą powszechną i dłuższą praktyką w przędzalni zgrzebnej.

Od kandydatów wymaga się dokładnej znajomości przędzenia i obsługi zespołu zgrzeblarek i selfaktora systemu Josephy, samodzielnie czyszczenie, ostrzenie i nastawianie zgrzeblarek na różne gatunki wełny i różne numery. Znajomość obsługi samoprząśnicy obrączkowej i niciarki, samodzielnie montowanie i odmontowanie maszyn przędzalniczych.

Dokładna znajomość polskiej terminologii.

Wynagrodzenie według umowy.

Za Wojewodę:
(—) **Dr. Kupczyński,**
Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego

KONKURSY

Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Oświecenia Publicznego ogłasza niniejszem konkurs na następujące stanowiska:

kierownika 7-klasowej publicznej szkoły powszechnej w **Czernicy,** w pow. rybnickim (mieszkanie służb.),

kierownika 3-klasowej publicznej szkoły powszechnej w **Boryni,** w pow. pszczyńskim (mieszkanie służbowe),

kierownika 3-klasowej publicznej szkoły powszechnej w **Bziu Górnem,** w powiecie pszczyńskim (mieszkanie służbowe),

kierownika 3-klasowej publicznej szkoły powszechnej w **Zgoni,** w pow. pszczyńskim (mieszkanie służb.),

kierownika 2-klasowej publicznej szkoły powszechnej w **Zazdrości,** w powiecie pszczyńskim (mieszkanie służbowe).

Podania należycie poparte dokumentami należy wnosić drogą służbową od Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego — Wydziału Oświecenia Publicznego w terminie 4-tygodniowym od daty niniejszego numeru Gazety Urzędowej Województwa Śląskiego.

88.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Ośw. Publ.
Nr. O. P. I-35/1. Katowice, dnia 20 czerwca 1934

KOMUNIKAT
w sprawie ankiety P. K. O. wśród młodzieży szkół średnich.

Celem zebrania danych statystycznych, dotyczących rozwoju oszczędności wśród młodzieży szkół średnich wszelkiego typu, P. K. O. rozsyłać będą do dyrekcyj tych szkół specjalne kwestjonarjusze do wypełniania.

Dyrekcje szkół winny udzielać tej akcji poparcia przez zorganizowanie dokładnych odpowiedzi na rozesłaną ankietę.

Za Wojewodę:
(—) **Mgr. Mieczysław Gajer**
p. o. Kierownika Oddziału I Ogólnego.
Referendarz.

89.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Oświecenia Publ.
Nr. O. P. I-53/22. Katowice, dnia 11 czerwca 1934

KOMUNIKAT
w sprawie miesięcznika p. t. „Ziemia".

Urząd Wojewódzki, Wydział Oświecenia Publicznego, zwraca uwagę Dyrekcyj i Kierownictw szkół, oraz gron nauczycielskich na ilustrowany miesięcznik „Ziemia" — organ Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego, dozwolony i polecony przez Min. Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do użytku w szkołach.

Ulgowa opłata dla nauczycielstwa wynosi rocznie 10 zł, półrocznie 6 zł, kwartalnie 3,50 złotych. Cena pojedyńczego numeru zł 2.—.

Adres Redakcji i Administracji: Warszawa, ul. Karowa 31.

Za Wojewodę:
(—) **Mgr. Mieczysław Gajer**
p. o. Kierownika Oddziału I Ogólnego.
Referendarz.

90.

Ministerstwo
Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego.
Warszawa,
Nr. I-Pol-1687/34. Warszawa, dnia 30 maja 1934.

Modele okrętowe — sprzedaż przez Ligę Morską i Kolonjalną.

Zarząd Główny Ligi Morskiej i Kolonialnej w celu zapoznania ogółu obywateli kraju z wyglądem jednostek wojennych i pasażerskich polskiej floty podjął się sprzedaży modeli okrętów, produkowanych przez specjalną wytwórnię.

Komplet modeli składa się z następujących eksponatów:

„Polonja", „Pułaski", „Kościuszko", „Gdynia", „Gdańsk", „Wicher", „Burza", oraz jachtów typu: Jacht-Kuter i Jacht-Sloop.

Ministerstwo podaje powyższe do wiadomości i wykorzystania przez dyrekcje i kierownictwa szkół przy ew. zakupywaniu nagród dla uczniów.

Naczelnik Wydziału
(—) **Al. Kawałkowski.**

91.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Ośw. Publ.
Nr. O. P. I-53/24. Katowice, dnia 20 czerwca 1934

KOMUNIKAT
w sprawie przewodnika po dolinie Prutu p. t. „Z okien wagonu Delatyn—Worochta".

Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Oświecenia Publicznego zawiadamia, że Dyrekcja

Okręgowa Kolei Państwowych w Stanisławowie wydała broszurkę propagandową p. t. „Z okień wagonu Delatyn—Worochta", wraz z krótkim przewodnikiem po dolinie Prutu.

Cena pojedyńczego egzemplarza wynosi w rozsprzedaży 20 gr, przy zamówieniu 100 egz. — 15 groszy.

Przesyłki wysyła Dyrekcja P. K. P. tylko za zaliczeniem.

Za Wojewodę:
(—) **Mgr. Mieczysław Gajer,**
p. o. Kierownika Oddziału I Ogólnego.
Referendarz.

92.

Urząd Wojewódzki Śląski.
Wydział Oświecenia Publ.
Nr. O.P. I-1/55. Katowice, dnia 20 czerwca 1934.

KOMUNIKAT

Podobnie lat w latach ubiegłych Państwowy Instytut Geologiczny w Warszawie delegował w roku bieżącym do przeprowadzenia badań naukowych na obszarze Województwa Śląskiego następujących geologów pp.:

1) Inż. Czarnockiego Stefana z Warszawy, ulica Topolowa 4;
2) Inż. Makowskiego Arnolda z Warszawy, ulica Nowowiejska 43-45;
3) Inż. Doktorowicza Hrebnickiego Stanisława z Warszawy, ul. Rakowiecka 4;
4) Bocheńskiego Tadeusza z Krakowa, ul. Rakowiecka 1.

Podając powyższe do wiadomości Urząd Wojewódzki — Wydział Oświecenia Publicznego poleca udzielić wymienionym, w razie zgłoszenia się, pomieszczenia w budynkach szkolnych, oraz wszelkich możliwych ułatwień.

Za Wojewodę:
(—) **Mgr. Gajer,**
p. o. Kierownika Oddziału I. Ogólnego.
Referendarz.

93.

Szkoła Bibljotekarska.

Wśród współczesnych zagadnień kulturalno-społecznych szczególnie ważna jest sprawa bibljotek publicznych.

Zainteresowanie bowiem dla książki wśród najszerszych mas w ostatnich latach ogromnie się wzmogło, czego dowodem jest wzrastająca coraz bardziej liczba zarówno bibljotek publicznych różnego rodzaju, jak i ilość czytelników. W znacznym stopniu przyczynił się do tego krzewiący się w całym kraju od lat kilku ruch świetlicowy i związane z nim formy pracy oświatowej.

W związku z tem stała się aktualna sprawa ustawy bibljotecznej, któraby położyła podstawy finansowe i organizacyjne pod planową i systematyczną akcję bibljoteczną w całym kraju.

Niemniej ważna jest jednak i kwestja odpowiednio przygotowanych bibljotekarzy, bez których niedopomyślenia jest racjonalna praca oświatowa i wychowawcza za pośrednictwem książki. Z tych względów wyłania się potrzeba wykształcenia zastępów fachowych bibljotekarzy.

Tym celom ma zadośćuczynić Szkoła Bibljotekarska Studjum Pracy Społeczno - Oświatowej, będącego Sekcją Wydziału Pedagogicznego Wolnej Wszechnicy w Warszawie.

Kurs bibljotekarski trwa tam 2 lata. Kandydaci, o ile zamierzają uzyskać dyplom, powinni się wykazać uprzedniemi studjami akademickiemi, o ile chcą uzyskać świadectwo — maturą szkoły średniej.

Wszystkich obowiązuje uprzednia praktyka bibljoteczna.

Program zawiera przedmioty ogólne i specjalne.

Pierwsze obejmują naukę psychologji, pedagogikę, politykę społeczną, wykłady o zasadach pracy umysłowej, oraz seminarja i wykłady na Wydz. Humanistycznym (z literatury nowoczesnej, historji sztuki i nauki). Przedmioty specjalne obejmują następujące wykłady: bibljoteka, bibljotekarstwo, organizacje i badanie czytelnictwa. Ponadto program przewiduje przedmioty dodatkowe a to: wiedzę o wytwarzaniu książki, oraz nauki pomocnicze historji.

Tak zbudowany program studjów dzięki pomocy innych wydziałów może zapewnić obok wykształcenia teoretycznego w dziedzinie bibljotekarstwa, również indywidualizację wykształcenia ogólnego.

Wyszkolenie praktyczne odbywa się na specjalnych ćwiczeniach w szeregu bibljotek w Warszawie.

Zaliczanie studjów uzyskuje się na podstawie frekwencji na wykładach, odbycia ćwiczeń, praktyki oraz egzaminów.

94.

O WYDAWNICTWACH.

Wyszedł z druku Nr. 2 (18) kwartalnika **ZRĄB**, poświęconego zagadnieniom wychowania obywatelskiego (wydawnictwo Towarzystwa Kultury i Oświaty, Warszawa, Al. Róż 2). Nabywać można w Administracji (Al. Róż 2) i w księgarniach.

Na treść numeru składają się następujące artykuły: Współczesna polska myśl wychowawcza (Ludwik Chmaj), Poglądy starożytnych na historję, jako przedmiot wychowania państwowego i obywatelskiego (Michał Kreczmar), Wykształcenie ogólne w szkolnictwie zawodowem Francji i Belgji (Oxana Pawłowska), Obchody i uroczystości, jako czynnik wychowania państwowego (Jerzy Ostrowski).

Na wyróżnienie zasługuje zapoczątkowany w tym numerze nowy dział: Realizacja nowego programu, który zawiera szereg uwag, zebranych w ostatnim roku szkolnym przez Radę Pedagogiczną jednego z gimnazjów w Warszawie w związku z realizacją programów w klasie I-szej gimnazjum.

Ponadto czasopismo zawiera: a) recenzje książek teoretycznych z zakresu psychologji i teorji wychowania obywatelskiego oraz książek praktycznych dla nauczycieli i młodzieży, b) omówienie czasopism polskich i zagranicznych, traktujących o zagadnieniach wychowawczych i dydaktycznych, c) kronika poświęcona Konferencji Sekretarzy Okręgów Zrębu oraz VI Międzynarodowemu Kongresowi Wychow. Moralnego w Krakowie.

M. Arct, Zakłady Wydawnicze Sp. Akc., Warszawa, Nowy-Świat 35. — Najnowsze wydawnictwa:

B. Dyakowski. **Przyroda żywa** dla kl. V. powszechnej zł. 1,10.

St. Feliksiak, J. Kołodziejczyk i J. Wernerowa. **Poznawajmy przyrodę** dla kl. VI powsz. zł. 1,20.

St. Szober. **Gramatyka polska w szkole powszechnej.** Klasa VI — zł. 0,55.

K. Bzowski. **Dodatek do geografii** dla kl. V powsz. (bezpłatnie)

J. Zydler. **Geometrja** dla kl. II gimnazjalnej — zł. 1,—.

„Świat i Życie" zeszyt VI (tomu 2-go). Nakład Książnicy-Atlas, Lwów-Warszawa, 1934.

Zeszyt powyższy zawiera bardzo ciekawe artykuły prof. Dr. W. Siemaszki p. t. „Grzyby" oraz Jana Parandowskiego p. t. „Grecja" i „Grecka Sztuka".

Poza temi artykułami zeszyt VI „Świata i Życia" zawiera szereg niezmiernie interesujących artykułów najlepszych piór w Polsce (T. Nałęcz, dr. J. Starzyński, T. Sławiński, prof. dr. J. Lewiński, prof. dr. E. Romer, dr. W. Staszewski, J. Moszyński, doc. dr. P. Słonimski, dr. St. Rudzki, prof. dr. Wł. Siemaszko, prof. dr. K. Nitsch, prof. dr. E. Rybka).

Liczne i bardzo staranne ilustracje zdobią i ten numer „Świata i Życia".

Jadwiga Toeplitz-Mrozowska: **Moja wyprawa na Pamiry r. 1929.** Przekład dr. J. Jeżowej. Dookoła Ziemi. T. 8. Książnica-Atlas Lwów-Warszawa. 1934.

Książka powyższa zawiera interesujący pamiętnik z wyprawy w bezludne Pamiry do źródeł Amu-Darji.

Oscar Wilde: **„The Happy Prince" i „The Nightingale and the Rose".** Krótkim szkicem biograficznym, objaśnieniami i słowniczkiem zaopatrzyła Dr. Klara Jastroch. (Biblioteczka Angielska zesz. 3 i 4) Książnica-Atlas, Lwów-Warszawa, 1934.

Jan Cieśliński et Leon Koźmiński: **La France Au Travail. Agriculture. Industrie. Commerce.** Książnica-Atlas, Lwów-Warszawa, 1934. Str. 190. Zł. 4,60.

Książka „La France au Travail", przeznaczona dla liceów zawodowych, a zwłaszcza handlowych, daje obraz życia gospodarczego dzisiejszej Francji. Prócz ustępów technicznych, opisowych znajdą się tam wyjątki z utworów literackich, związanych z życiem czy jakiemś zagadnieniem gospodarczem. Każdy ustęp opatrzony jest uwagami autorów, mającemi na celu uzupełnienie wiadomości podanych w ustępach z dzieł francuskich pisarzy. W „note explicative" autorzy prócz wyrazów leksykalnych dają dużo danych statystycznych, definicje terminów handlowych, tyczących się produkcji Francji jak również uzupełniają wiadomości znajdujące się w ustępach z dzieł znanych autorów własnemi spostrzeżeniami i uwagami

---

S. Kułakowski: **Pierwsza książka do nauki języka rosyjskiego** dla Polaka. Książnica-Atlas, Lwów-Warszawa 1934. Str. 258. Zł. 6,10.

Pierwsza część podręcznika zawiera deklinację, zaś druga konjugację. Główny nacisk autor kładł na zjawiska językowe do których dostosowywał odpowiednio teksty czytanek. Wszystkie wyrazy rosyjskie są akcentowane.

Autor poprzedził teksty i gramatykę analizą alfabetu, zarysem wymowy i akcentu (przyczem w rozdziałach tych zwracał uwagę na stronę dźwiękową mowy) oraz tabelami różnic pomiędzy językiem polskim a rosyjskim. Rozdział „Ćwiczenie w pisowni" wprowadza czytelnika w technikę graficzną liter pisanych. W załączeniu do tekstów i gramatyki, poza preparacjami, które mają na celu zaznajomienie czytelnika z materjałem tak deklinacji, jak konjugacji — autor daje również słownik wyrazów rosyjskich i polskich, brzmiących jednakowo i podobnie — a mających inne znaczenia.

Książki i czasopisma nadesłane do Redakcji.

Przegląd Pedagogiczny organ T. N. S. W. pod redakcją Henryka Gallego nr. nr. 10 i 11. Redakcja: Warszawa, ul. Bracka 18.

Ogniskowiec dwutygodnik Okręgu Śląskiego Związku Nauczycielstwa Polskiego. Nr. 7/8. Redakcja: Katowice, ul. Pocztowa 11.

Młody Polak dwutygodnik ilustrowany dla młodzieży polskiej. Redakcja: Rybnik, ul. Stawiska 21.

Miesięcznik książki wydawn. M. Arcta w Warszawie. Nr. 2 z czerwca 1934 r.

Droga do zdrowia ilustrowany kwartalnik poświęcony sprawie obrony przeciwlotniczo-gazowej. Nr. 1 z czerwca 1934 r. Wydawnictwo Zakładu Ubezpieczenia na wypadek choroby w Warszawie. Redakcja: Kraków, ul. Batorego 5. — Prenumerata: rocznie 2 zł., nr. pojed. — 30 gr.

Kultura i wychowanie zeszyt czwarty. Wyd. T .N. S. W. Redakcja i Administracja: Warszawa, ul. Bracka 18. Prenumerata roczna 10 zł., zeszyt pojedyńczy 2,50 zł.

Treść: Florjan Znaniecki: Kierownictwo a zwolennictwo we współpracy twórczej. Adolf Ferrière: Wychowanie jako czynnik przebudowy społecznej. Mieczysław Piszczkowski: Demokracja i jej stosunek do kultury. Michał Walicki: Społeczno-wychowawcza i oświatowa rola muzeów humanistycznych. Zofja Klarnerówna: Jan Władysław Dawid.

Tłoczono w Drukarni Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego w Katowicach.